

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Jabłoński

Protokolant: Agata Zielińska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. – Ś. w G. E. T.

po rozpoznaniu na rozprawie głównej w dniach 2 lipca i 15 września 2015 roku oraz 28 czerwca, 2 sierpnia i 6 września 2016 roku sprawy

R. S. (1), syna H. i M., z domu J.,

urodzonego w dniu (...) w I.,

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 16 grudnia 2011 roku w G. przy ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu z G. M., R. P., P. W. i A. R. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 8500 zł (...) Bank (...) SA w ten sposób, że dostarczył A. R. (1) uprzednio wypisane przez siebie i poświadczające nieprawdę zaświadczenie co do uzyskiwanego dochodu oraz faktu zatrudnienia w firmie o nazwie Firma Usługowo - Handlowa (...) ul. (...), a które to zaświadczenie miało istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, które to następnie w dniu 15 grudnia 2011r. A. R. (1) przedłożyła przedstawicielowi (...) Bank (...) S.A. przy podpisywaniu wniosku kredytowego nr (...) wprowadzając w ten sposób w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków umowy, przy czym zamierzonego celu nie osiągnęła ze względu na zatrzymanie przez funkcjonariuszy Policji, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 18.05.2007 r. do 23.04.2008 r. łącznej kary 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem SR Gdańsk-Północ w G. IIK 312/06 za przestępstwa z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zb. z art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

2. w dniu 13 grudnia 2011 roku w G. działając wspólnie i w porozumieniu z G. M., R. P., P. W. i A. R. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 25 000 zł (...) w ten sposób, że dostarczył A. R. (1) wypisane przez siebie i poświadczające nieprawdę zaświadczenie: (...) z dnia 12.12.2011 r. o zatrudnieniu i dochodach w firmie o nazwie Firma Usługowo-Handlowa (...) (...)-(...) G. ul. (...) na nazwisko A. R. (1) oraz z dnia 12.12.2011r. na druku (...) o zatrudnieniu i dochodach w firmie o nazwie Firma Usługowo-Handlowa (...) (...)-(...) G. ul. (...) na nazwisko A. R. (1), które to miało istotny wpływ dla uzyskania kredytu oraz podpisanie wniosku o kredyt wprowadzając w ten sposób w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków umowy, przy czym zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na zakwestionowanie w/w zaświadczenia przy czym czynu mu zarzucanego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 18.05.2007 r. do 23.04.2008 r. łącznej kary 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem SR Gdańsk-Północ w G. II K 312/06 za przestępstwa z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k.,

tj. przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zb. z art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.

3. w dniu 26.10.2011r w G. działając wspólnie i w porozumieniu z G. M., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3300 zł (...) Bank (...) SA O/S. w ten sposób, że dostarczył G. M. wypisane przez siebie i poświadczające nieprawdę zaświadczenie (...) z dnia 11.10.2011 r. o zatrudnieniu i dochodach w firmie o nazwie Firma Usługowo-Handlowa (...) (...)-(...) G. ul. (...), które miało istotny wpływ dla podpisania umowy o przyznanie limitu kredytowego nr (...) oraz umowy o wydanie i korzystanie z karty kredytowej V. A. wprowadzając w ten sposób w błąd pracownika A. co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków umowy przy czym czynu mu zarzucanego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 18.05.2007 r. do 23.04.2008 r. łącznej kary 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem SR Gdańsk-Północ w G. II K 312/06 za przestępstwa z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zb. z art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

4. w dniu 13 grudnia 2011 r. w G. w punkcie kredytowym C. T., działając wspólnie i w porozumieniu z G. M. i A. D. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1000 złotych, w ten sposób, że udzielił A. D. wypisane przez siebie i poświadczające nieprawdę zaświadczenie co do uzyskiwanego dochodu oraz faktu zatrudnienia w firmie o nazwie Firma Usługowo - Handlowa (...) ul. (...), które to zaświadczenie miało istotne znaczenie dla uzyskania kredytu i karty kredytowej wprowadzając w ten sposób w błąd bank co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków umowy, przy czym zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywne rozpoznanie wniosku przy czym czynu mu zarzucanego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 18.05.2007 r. do 23.04.2008 r. łącznej kary 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem SR Gdańsk-Północ w G. II K 312/06 za przestępstwa z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zb. z art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.,

5. w dniu 9 grudnia 2011 r. w G. w punkcie kredytowym C. T., działając wspólnie i w porozumieniu z G. M. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w nieustalonej kwocie w ten sposób, że po uprzednim osobistym wypisaniu udzielił K. K., co do którego materiał dowodowy wyłączono do odrębnego postępowania, poświadczające nieprawdę zaświadczenie co do uzyskiwanego dochodu oraz faktu zatrudnienia w firmie o nazwie Firma Usługowo - Handlowa (...) ul. (...), które to zaświadczenie miało istotne znaczenie dla uzyskania kredytu i karty kredytowej na podstawie wniosku o nr (...) wprowadzając w ten sposób w błąd bank co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków umowy, przy czym zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na dobrowolne odstąpienie przez w /w osobę od popełnienia czynu zabronionego , przy czym czynu mu zarzucanego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 18.05.2007 r. do 23.04.2008 r. łącznej kary 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem SR Gdańsk-Północ w G. II K 312/06 za przestępstwa z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zb. z art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.,

6. w dniu 7 grudnia 2011 r. w G. w punkcie kredytowym C. T., działając wspólnie i w porozumieniu z P. W. i G. M. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5000 złotych w ten sposób, że P. W. złożyła wniosek o nr (...) o przyznanie kredytu konsumpcyjnego oraz przedłożyła wypisane przez R. S. (1) poświadczającego nieprawdę zaświadczenie co do uzyskiwanego dochodu oraz faktu zatrudnienia w firmie o nazwie Firma Usługowo - Handlowa (...) ul. (...), które to zaświadczenie miało istotne znaczenie dla podpisania umowy kredytowej nr (...) wprowadzając w ten sposób w błąd bank co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków umowy przy czym czynu mu zarzucanego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 18.05.2007 r. do 23.04.2008 r. łącznej kary 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej

prawomocnym wyrokiem SR Gdańsk-Północ w G. II K 312/06 za przestępstwa z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zb. z art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.,

7. w dniu 5.12.2011 r. w G. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w nieustalonej kwocie w związku z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą o nazwie Firma Usługowo - Handlowa (...) ul. (...), będąc uprawnionym do wystawienia dokumentu w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach, wydał poświadczające nieprawdę zaświadczenie nr (...) o fakcie zatrudnienia w w/w firmie (...) przy czym czynu mu zarzucanego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 18.05.2007 r. do 23.04.2008 r. łącznej kary 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem SR Gdańsk-Północ w G. IIK 312/06 za przestępstwa z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 271 §3 k.k. z zw. z art. 64 §1 k.k.,

G. M., syna Z. i M., z domu K.,

urodzonego w dniu (...) w G.,

oskarżonego o to, że:

8. w dniu 16 grudnia 2011 r. w G. przy ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu z R. S. (1), R. P., P. W. i A. R. (1) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 8500 złotych w ten sposób ,że wraz z A. R. (1) brał udział w uzyskaniu poświadczającego nieprawdę zaświadczenia co do uzyskiwanego dochodu oraz faktu zatrudnienia w firmie o nazwie Firma Usługowo - Handlowa (...) ul. (...), mające istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, które to zaświadczenie następnie w dniu 15.12.2011 r. A. R. (1) przedłożyła przedstawicielowi (...) Bank (...) S.A. przy podpisywaniu wniosku kredytowego nr (...) wprowadzając w ten sposób w błąd co zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków umowy, przy czym zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na zatrzymanie w/w przez funkcjonariuszy Policji, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 18.09.2006r do 18.12.2007 r. kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem SR Gdańsk-Północ w G. II K 504/06 za przestępstwa z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.,

9. w dniu 19 grudnia 2011 r. w G. w Oddziale (...) im. (...) przy ulicy (...) w G., działając wspólnie i w porozumieniu z P. W. i J. N. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) im. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20000 zł w ten sposób, że w dniu 15.12.2011 r. z P. W. brał udział w uzyskaniu zaświadczenia i zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...) ul. (...), które następnie wymieniona przedłożyła i podpisała wniosek nr (...) o pożyczkę w w/w kwocie wprowadzając w ten sposób przedstawiciela (...) im. (...) w G. w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków umowy, przy czym zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na zatrzymanie przez funkcjonariuszy Policji, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 18.09.2006r do 18.12.2007 r. kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem SR Gdańsk-Północ w G. II K 504/06 za przestępstwa z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.,

10. w dniu 13 grudnia 2011 roku w G. działając wspólnie i w porozumieniu z R. S. (1), R. P. ,P. W. i A. R. (1) celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 25 000 zł (...) w ten sposób, że z A. R. (1) brał udział w uzyskaniu poświadczających nieprawdę zaświadczeń: (...) z dnia 12.12.2011r o zatrudnieniu i dochodach w firmie o nazwie Firma Usługowo-Handlowa (...) (...)-(...) G. ul. (...) m1 na

nazwisko A. R. (1) oraz z dnia 12.12.2011r na druku (...) o zatrudnieniu i dochodach w firmie o nazwie Firma Usługowo-Handlowa (...) (...)-(...) G. ul. (...) m1 na nazwisko A. R. (1), które to wymieniona przedłożyła wraz z wnioskiem o przyznanie pożyczki wprowadzając w ten sposób w błąd pracownika (...) co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków umowy, przy czym zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na zakwestionowanie w/w zaświadczenia, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 18.09.2006r do 18.12.2007 r. kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem SR Gdańsk-Północ w G. II K 504/06 za przestępstwa z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.,

11. w dniu 26.10.2011 r. w G. działając wspólnie i w porozumieniu z R. S. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3300 zł (...) Bank (...) SA O/S. w ten sposób, że przedłożył poświadczające nieprawdę zaświadczenie (...) z dnia 11.10.2011r o zatrudnieniu i dochodach w firmie o nazwie Firma Usługowo-Handlowa (...) (...)-(...) G. ul. (...), które miało istotny wpływ dla podpisania umowy o przyznanie limitu kredytowego nr (...) oraz umowy o wydanie i korzystanie z karty kredytowej V. A. wprowadzając w ten sposób w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków umowy, przy czym zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na zakwestionowanie w/w zaświadczenia, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 18.09.2006r do 18.12.2007 r. kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem SR Gdańsk-Północ w G. II K 504/06 za przestępstwa z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.,

12. w dniu 13 grudnia 2011r. w G. w punkcie kredytowym C. T., działając wspólnie i w porozumieniu z A. D. i R. S. (1) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić (...) Bank (...) S. A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1000 złotych w ten sposób, że brał udział w pozyskaniu poświadczającego nieprawdę zaświadczenia co do uzyskiwanego dochodu oraz faktu zatrudnienia w firmie o nazwie Firma Usługowo-Handlowa (...) ul. (...), które zostało następnie przedłożone przez A. D. wraz z wnioskiem o nr (...) o przyznanie kredytu konsumpcyjnego a które to zaświadczenie miało istotne znaczenie dla uzyskania kredytu i karty kredytowej wprowadzając w ten sposób w błąd bank co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków umowy, przy czym zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na negatywne rozpoznanie wniosku, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 18.09.2006r do 18.12.2007 r. kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem SR Gdańsk-Północ w G. II K 504/06 za przestępstwa z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.,

13. w dniu 9 grudnia 2011r. w G. w punkcie kredytowym C. T. , działając wspólnie i w porozumieniu z R. S. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić (...) Bank (...) S. A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w nieustalonej kwocie w ten sposób ,że udzielili K. K. co do którego materiał dowodowy wyłączono do odrębnego postępowania poświadczające nieprawdę, wypisane przez R. S. (1) zaświadczenia co do uzyskiwanego dochodu oraz faktu zatrudnienia w firmie o nazwie Firma Usługowo-Handlowa (...) ul. (...), które to zaświadczenie miało istotne znaczenie dla uzyskania kredytu i karty kredytowej na podstawie wniosku o nr (...) wprowadzając w ten sposób w błąd bank co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków umowy, przy czym zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na dobrowolne odstąpienie przez w/w osobę od popełnienia czynu zabronionego, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 18.09.2006r do 18.12.2007 r. kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem SR Gdańsk-Północ w G. II K 504/06 za przestępstwa z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.,

14. w dniu 7 grudnia 2011 r. w G. w punkcie kredytowym C. T., działając wspólnie i w porozumieniu z P. W. i R. S. (1) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5000 złotych w ten sposób brał udział w uzyskaniu poświadczającego nieprawdę zaświadczenia co do uzyskiwanego dochodu oraz faktu zatrudnienia w firmie o nazwie Firma Usługowo-Handlowa (...) ul. (...) na nazwisko P. W., które następnie wymieniona przedłożyła oraz złożyła wniosek o nr (...) o przyznanie kredytu konsumpcyjnego, które to zaświadczenie miało istotne znaczenie dla podpisania umowy kredytowej, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 18.09.2006r do 18.12.2007 r. kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem SR Gdańsk-Północ w G. II K 504/06 za przestępstwa z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.,

A. D., córki A. i E., z domu (...),

urodzonej w dniu (...) w G.,

oskarżonej o to, że:

w dniu 13 grudnia 2011 r. w G. w punkcie kredytowym C. T., działając wspólnie i w porozumieniu z G. M. i R. S. (1) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłowała doprowadzić (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1000 złotych w ten sposób, że złożyła wniosek o nr (...) o przyznanie kredytu konsumpcyjnego oraz poświadczające nieprawdę oświadczenia co do uzyskiwanego dochodu oraz faktu zatrudnienia w firmie o nazwie Firma Usługowo-Handlowa (...) ul. (...), które to oświadczenie miało istotne znaczenie dla uzyskania kredytu wprowadzając w ten sposób w błąd bank co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków umowy, przy czym zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na negatywne rozpoznanie wniosku,

tj. o przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k.,

I. oskarżonego **R. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach od I. do VI. aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, że R. S. (1) nie był pracodawcą osób wskazanych w poszczególnych zaświadczeniach o dochodach i zatrudnieniu, a tym samym nie był osobą uprawnioną do poświadczania faktu zatrudnienia i dochodów tych osób, czyny zarzucane w punktach 1., 2., 4. i 5. aktu oskarżenia przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. kwalifikuje jako występki z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. a czynu zarzucane w punktach 3. i 6. aktu oskarżenia jako występki z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. i ustalając, że czynów tych dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k., art. 11 §3 k.k., art. 14 §1 k.k. i art. 91 §1 k.k. na podstawie art. 286 §1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. uniewinnia **R. S. (1)** od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 7. aktu oskarżenia;

III. przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 46 §1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **R. S. (1)** obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej:

a. przestępstwem zarzucanym w punkcie 3. aktu oskarżenia poprzez zapłatę kwoty 1000 (tysiąca złotych) na rzecz (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej we W.;

b. przestępstwem zarzucanym w punkcie 6. aktu oskarżenia poprzez zapłatę kwoty 1.500 zł (tysiąca pięciuset złotych) na rzecz (...) Bank Spółki Akcyjnej w W. (uprzednio (...) Bank (...) S.A.);

IV. przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 63 §1 k.k. na poczet orzeczonej oskarżonemu **R. S. (1)** w punkcie I. wyroku kary pozbawienia wolności zalicza rzeczywiste pozbawienie wolności w niniejszej sprawie w okresie od dnia 19 grudnia 2011 roku do dnia 18 grudnia 2012 roku;

V. na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwalnia oskarżonego **R. S. (1)** od ponoszenia kosztów sądowych w całości, w tym od opłaty, przejmując poniesione w sprawie wydatki na rachunek Skarbu Państwa;

VI. oskarżonego **G. M.** uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach od 8. do 14. aktu oskarżenia czynów i ustalając, że czynów tych dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k., art. 11 §3 k.k., art. 14 §1 k.k. i art. 91 §1 k.k. na podstawie art. 286 §1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 46 §1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **G. M.** obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej:

a. przestępstwem zarzucanym w punkcie 11. aktu oskarżenia poprzez zapłatę kwoty 2.300 zł (dwóch tysięcy trzystu złotych) na rzecz (...) Bank (...) Spółka Akcyjna we W.;

b. przestępstwem zarzucanym w punkcie 14. aktu oskarżenia poprzez zapłatę kwoty 1.000 zł (tysiąca złotych) na rzecz (...) Bank Spółka Akcyjna w W. (uprzednio (...) Bank (...) S.A.);

VIII. przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 63 §1 k.k. na poczet orzeczonej oskarżonemu **G. M.** w punkcie VI. wyroku kary pozbawienia wolności zalicza rzeczywiste pozbawienie wolności w niniejszej sprawie w okresie od dnia 19 grudnia 2011 roku do dnia 28 sierpnia 2012 roku;

IX. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. W. kwotę 1.239,84 zł (tysiąc dwieście trzydzieści dziewięć złotych osiemdziesiąt cztery grosze) za obronę udzieloną z urzędu oskarżonemu G. M. przez Sądem I instancji;

X. na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwalnia oskarżonego **G. M.** od ponoszenia kosztów sądowych w całości, w tym od opłaty, przejmując poniesione w sprawie wydatki na rachunek Skarbu Państwa;

XI. oskarżoną **A. D.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej w punkcie 22. aktu oskarżenia czynu i za to przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. i art. 11 §3 k.k. na podstawie art. 286 §1 k.k., art. 33 §1, 2 i 3 k.k. wymierza oskarżonej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 10 zł (dziesięć złotych);

XII. przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 69 §1 i 2 k.k., art. 70 §1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej oskarżonej **A. D.** w punkcie XI. wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

XIII. na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwalnia oskarżoną A. D. od ponoszenia kosztów sądowych w całości, w tym od opłaty, przejmując poniesione w sprawie wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt II K 749/12

Wobec złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku jedynie przez Prokuratora (co do całości wyroku odnośnie oskarżonego R. S. (1)) oraz obrońcę z urzędu oskarżonego G. M. (co do całości wyroku), Sąd – na podstawie art. 423 § 1a k.p.k. - ograniczył zakres uzasadnienia do tych części wyroku, których wnioski dotyczy.

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonych i ujawnionych w toku przewodu sądowego dowodów Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. S. (1) (pseudonim (...)), w inkryminowanym czasie, prowadził jednoosobową działalność gospodarczą pod nazwą FIRMA USŁUGOWO-HANDLOWA (...) R. S. (1) z siedzibą w G. (80-828) przy ulicy (...); NIP (...), Regon (...). Oskarżony nigdy nie zatrudnił w swoim przedsiębiorstwie (...) (pseudonim (...)), A. R. (1), A. D., K. K., P. W..

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1) (k. 142-145, k. 172v-173, k. 211-212, k. 260, k. 1090-1091, k. 1415-1418, k. 1976-1978, k. 2022, k. 2245-2246).

Oskarżeni R. S. (1) oraz G. M. poznali się w 2005 roku, w trakcie pobytu w Zakładzie Karnym w S.. Po wyjściu na wolność, latem 2011 roku, doszło do ich przypadkowego spotkania. G. M. dowiedział się, że R. S. (1) prowadzi własną działalność gospodarczą. Oskarżeni odnowili swoją znajomość. Wymienili się numerami telefonów i zaczęli utrzymywać kontakt.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1) (k. 142-145, k. 172v-173, k. 211-212, k. 260, k. 1090-1091, k. 1415-1418, k. 1976-1978, k. 2022, k. 2245-2246),

wyjaśnienia oskarżonego G. M. (k. 121-122, k. 171-172, k. 198-199, k. 252, k. 1080-1081, k. 1415-1416, k. 1978-1979 , k. 2023, k. 2278-2279).

W październiku 2011 r. G. M. namówił R. S. (1) do wystawienia na swoją rzecz zaświadczenia o zatrudnieniu w jego firmie. R. S. (1) dostarczył G. M. wypisane przez siebie i poświadczające nieprawdę zaświadczenie numer (...) z dnia 21 października 2011 r. o zatrudnieniu i dochodach w jego przedsiębiorstwie. Zgodnie z treścią tego dokumentu, G. M. był zatrudniony w firmie (...) na stanowisku stolarz meblowy, na czas nieokreślony, z wynagrodzeniem brutto w kwocie 2.400,00 zł.

Oskarżony G. M., w dniu 26 października 2011 r. w Punkcie Doradztwa (...) w G. przy ulicy (...) (A.), złożył wniosek numer (...) o przyznanie limitu kredytowego w kwocie 3.300,00 zł. Oskarżony przedłożył wówczas zaświadczenie nr (...) z dnia 21 października 2011 r. G. M. zawarł wówczas z (...) Bank (...) S.A. Oddział w S. umowę o przyznanie limitu kredytowego i umowy o wydanie i korzystanie z karty kredytowej (...) numer (...). G. M., w dniu 26 października 2011 r. wykorzystał cały limit na karcie, w kwocie 3.300,00 złotych. Oskarżony G. M. nie uiścił żadnej z wymaganych rat.

Dowód: zeznania świadka S. K. (k. 364, k. 1029v, k. 1754-1755),

protokół oględzin (k.1045-1046),

zaświadczenie nr (...) (koperta k. 1066),

umowa o przyznanie limitu kredytowego i umowy o wydanie i korzystanie z karty kredytowej (...) numer (...) (koperta k. 1066),

potwierdzenie danych do wniosku numer (...) (koperta k. 1066),

wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1) (k. 142-145, k. 172v-173, k. 211-212, k. 260, k. 1090-1091, k. 1415-1418, k. 1976-1978, k. 2022, k. 2245-2246),

wyjaśnienia oskarżonego G. M. (k. 121-122, k. 171-172, k. 198-199, k. 252, k. 1080-1081, k. 1415-1416, k. 1978-1979, k. 2023, k. 2278-2279).

Oskarżony R. S. (1), w dniu 5 grudnia 2011 r. w G. wystawił zaświadczenie nr (...) o zatrudnieniu P. W. w Firmie Usługowo - Handlowej (...) R. G. ul. (...). Zgodnie z treścią tego dokumentu P. W. była zatrudniona w w/w firmie na stanowisku asystentki, od 1 marca 2011 r., na czas nieokreślony, na cały etat - i z tego tytułu otrzymywała wynagrodzenie w kwocie 2.500,00 złotych. Przedmiotowe zaświadczenie zostało wydane w celu uzyskania kredytu. Oskarżony R. S. (1), w rzeczywistości, nigdy nie zatrudnił P. W.; nie był jej pracodawcą.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1) (k. 142-145, k. 172v-173, k. 211-212, k. 260, k. 1090-1091, k. 1415-1418, k. 1976-1978, k. 2022, k. 2245-2246),

protokół przeszukania osoby, jej odzieży i podręcznych przedmiotów (k. 96-98v),

protokół oględzin (k.1045-1046),

zaświadczenie nr (...) (koperta – k. 1065)

Oskarżony G. M. namówił R. S. (1) do wystawienia zaświadczenia na rzecz P. W.. W dniu 7 grudnia 2011 r. w punkcie kredytowym (...) Bank (...) S.A. (obecnie (...) Bank Spółka Akcyjna w W.), znajdującym się w Centrum Handlowym (...) w G. C., P. W. złożyła wniosek o numerze o (...) o wydanie karty kredytowej z limitem 5000 zł. W trakcie składania tego wniosku, P. W. przedłożyła wypisane przez R. S. (1) poświadczającego nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach, zgodnie z którym była zatrudniona w Firmie Usługowo - Handlowej (...) ul. (...) i z tego tytułu otrzymywała wynagrodzenie w kwocie 1800 zł. Powyższe dane zostały wprowadzone do systemu bankowego (...) Bank (...) S.A. Bank wydał decyzję pozytywną. Podpisana została umowa o kartę kredytową (...) Banku (...) S.A. numer (...). Limit z karty kredytowej został wykorzystany w całości.

Dowód: zeznania świadka P. L. (k. 6, k. 147, k. 1792-1793),

protokół zatrzymania rzeczy (k.152-154),

dane z Biura (...) (k. 838-840),

protokół oględzin (k.1045-1046),

wniosek numer (...) (koperta – k. 1063),

umowa o kartę kredytową (...) Banku (...) S.A. numer (...) (koperta – k. 1063),

oświadczenie posiadacza karty (koperta – k. 1063),

oświadczenie o braku dodatkowego dokumentu (koperta – k. 1063),

potwierdzenie odbioru egzemplarza umowy (koperta – k. 1063),

kopia dowodu osobistego (koperta – k. 1063),

zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach numer (...) z dnia 7 grudnia 2011 r. (koperta – k. 1063),

wyjaśnienia P. W. (k. 108-114, k. 176, k. 204-207, k. 269, k. 339, k. 1122-1123, k. 1440-1442),

wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1) (k. 142-145, k. 172v-173, k. 211-212, k. 260, k. 1090-1091, k. 1415-1418, k. 1976-1978, k. 2022, k. 2245-2246),

wyjaśnienia oskarżonego G. M. (k. 121-122, k. 171-172, k. 198-199, k. 252, k. 1080-1081, k. 1415-1416, k. 1978-1979, k. 2023, k. 2278-2279).

W grudniu 2011 r. K. K. znajdował się w trudnej sytuacji finansowej. W trakcie podróży tramwajem spotkał on swojego kolegę – G. M. i zaczął z nim rozmawiać na temat poszukiwania pracy. Oskarżony G. M. poinformował K. K., że może mu pomóc w załatwieniu kredytu; że ma znajomego, który wystawia zaświadczenia o zatrudnieniu. K. K. zgodził się na tą propozycję. Mężczyźni skontaktowali się telefonicznie i umówili pod Centrum Handlowym (...) w G. C.. Wspomniana lokalizacja została zaproponowana przez oskarżonego G. M.. Na spotkanie stawili się K. K., G. M. oraz R. S. (1) - po czym wspólnie udali się do restauracji, gdzie R. S. (1) osobiście wypisał na rzecz K. K. zaświadczenie co do uzyskiwanego dochodu oraz faktu zatrudnienia w firmie o nazwie Firma Usługowo - Handlowa (...) ul. (...). Zgodnie z tym dokumentem, K. K. był zatrudniony w wyżej wymienionej firmie na czas nieokreślony na stanowisku stolarz meblowy i z tego tytułu otrzymywał wynagrodzenie w kwocie 2.700,00 złotych netto. Mężczyźni umówili się, że podział pieniędzy nastąpi po uzyskaniu kredytu. W dniu 9 grudnia 2011 roku, w punkcie kredytowym (...) Bank (...) S.A. znajdującym się w Centrum Handlowym (...) w G. C., K. K. złożył wniosek numer (...) o wydanie karty kredytowej.

W trakcie składania tego wniosku, K. K. przedłożył w/w zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach. K. K. nie stawił się w rzeczonym punkcie, w celu podpisania właściwej umowy. W związku z tym, złożony wniosek został anulowany.

Dowód: zeznania świadka P. L. (k. 6, k. 147, k. 1792-1793),

protokół zatrzymania rzeczy (k. 152-154),

zeznania świadka K. K. (k. 830, k. 1442-1443),

odpis wniosku numer (...) (koperta – k. 1062),

protokół oględzin (k.1045-1046),

wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1) (k. 142-145, k. 172v-173, k. 211-212, k. 260, k. 1090-1091, k. 1415-1418, k. 1976-1978, k. 2022, k. 2245-2246),

wyjaśnienia oskarżonego G. M. (k. 121-122, k. 171-172, k. 198-199, k. 252, k. 1080-1081, k. 1415-1416, k. 1978-1979, k. 2023, k. 2278-2279).

A. D. poznała oskarżonego G. M. w okresie letnim 2011 roku. Obdarzyła go wówczas uczuciem. Z czasem ich relacja zaczęła się psuć. Ostatecznie, w listopadzie 2011 r., A. D. zakończyła ten związek. Od tego momentu, A. D. od czasu do czasu spotykała G. M., który związał się z inną kobietą. Oskarżony chwalił się, że ma pieniądze. A. D. znajdowała się wówczas w trudnej sytuacji majątkowej. W związku z tym, poprosiła G. M. o pożyczkę w kwocie 500 zł. Oskarżony zaproponował, że załatwi jej dokumenty i pomoże wziąć kredyt. G. M., w grudniu 2011 r., skontaktował się z A. Z. ją, czy jest zdecydowana na wzięcie pożyczki, na co kobieta odpowiedziała twierdząco. Upowiedziała go, że toczy się wobec niej postępowanie egzekucyjne i nie dostanie pożyczki. Wymienione osoby spotkały w G., po czym wspólnie udały się do Centrum Handlowego (...) w G. C.. Po chwili, na miejscu zjawił się R. S. (1). Wyżej wymienione osoby zajęły miejsce w kawiarence. G. M. miał przy sobie bankowy druk zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach. R. S. (1) udzielił wówczas A. D. wypisane przez siebie i poświadczające nieprawdę zaświadczenie co do uzyskiwanego dochodu oraz faktu zatrudnienia w firmie o nazwie Firma Usługowo - Handlowa (...) ul. (...). Zgodnie z treścią tego dokumentu, A. D. była zatrudniona na czas nieokreślony i z tego tytułu otrzymywała wynagrodzenie w kwocie 2.600,00 złotych. W rzeczywistości, A. D. nie była zatrudniona w tej firmie. A. D. miała przekazać kwotę 100 zł R. S. (1). G. M. nie chciał z tego tytułu żadnych pieniędzy. Oskarżeni G. M. oraz R. S. (1) znajdowali się wówczas w normalnej relacji. G. M. nie zachowywał się agresywnie, nie formułował gróźb.

W dniu 13 grudnia 2011 r. w punkcie kredytowym (...) Bank (...) S.A., znajdującym się w Centrum Handlowym (...) w G. C., A. D. złożyła wniosek numer (...) o przyznanie kredytu konsumpcyjnego w kwocie 1000 zł. W trakcie składania tego wniosku, A. D. przedłożyła w/w zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach. Złożony wniosek został rozpoznany negatywnie. Przedstawiciel banku zwrócił A. D. przedłożone zaświadczenie o zarobkach i dochodach.

Dowód: zeznania świadka P. L. (k. 6, k. 147, k. 1792-1793),

protokół zatrzymania rzeczy (k.152-154),

wniosek numer (...) (koperta – k. 1062),

protokół oględzin (k.1045-1046),

wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1) (k. 142-145, k. 172v-173, k. 211-212, k. 260, k. 1090-1091, k. 1415-1418, k. 1976-1978, k. 2022, k. 2245-2246),

wyjaśnienia oskarżonej A. D. (k. 965, k. 1417, k. 1979-1980),

wyjaśnienia oskarżonego G. M. (k. 121-122, k. 171-172, k. 198-199, k. 252, k. 1080-1081, k. 1415-1416, k. 1978-1979, k. 2023, k. 2278-2279).

A. R. (1) wraz ze swoim partnerem R. P., w grudniu 2011 r. spotkali się towarzysko z G. M. i P. W.. Oskarżony G. M. zaproponował wówczas R. P. załatwienie pożyczki. W trakcie tego spotkania nie doszło do konkretnych ustaleń. R. P. oświadczył, że musi się nad tym zastanowić. Zaczął rozmawiać z A. R. (1) i wspólnie ustalili, że to ona weźmie kredyt. W dniu 13 grudnia 2011 r. doszło do kolejnego spotkania w/w osób. R. P. poinformował zebranych o dokonanych ustaleniach. G. M. powiedział wówczas, że może załatwić zaświadczenie o zatrudnieniu. Zadzwoił następnie do R. S. (1) i powiedział, że mają klientkę. Oskarżony G. M., w trakcie rozmowy, nie groził, ani nie krzychał. R. S. (1) wyraził chęć rozmowy z P. W., która oświadczyła mu, że konieczne jest wystawienie dokumentu. A. R. (1), R. P., G. M. i P. W. udali się następnie pod klatkę, w miejsce zamieszkania R. S. (1), który został przedstawiony jako człowiek wypisujący zaświadczenia. Oskarżony R. S. (1) po chwili zszedł na dół i dołączył do w/w osób. A. R. (1) przekazała mu wówczas swój dowód osobisty. R. S. (1) wrócił do swojego mieszkania, po czym dostarczył A. R. (1) wypisane przez siebie i poświadczające nieprawdę zaświadczenie numer (...) z dnia 12 grudnia 2011 r. o zatrudnieniu i dochodach w firmie o nazwie Firma Usługowo-Handlowa (...) (...) (...) G. ul. (...) - na nazwisko A. R. (1).

A. R. (1) udała się następnie do siedziby Oddziału G. (...) im. (...) w G. przy ulicy (...). W tym miejscu złożyła wniosek o udzielenie pożyczki w kwocie 25.000,00 zł na okres 60 miesięcy. W celu uzyskania tej pożyczki, przedłożyła zaświadczenie o zatrudnieniu numer (...), zgodnie z którym miała być zatrudniona w Firmie Usługowo-Handlowej (...) (...) (...) G. ul. (...), na czas nieokreślony, z wynagrodzeniem w kwocie 2400 zł. W toku weryfikacji stwierdzono, że zaświadczenie numer (...) nie spełniało wymogów tej instytucji, albowiem nie było dostarczone na druku (...) im. (...). W związku z tym, poproszono A. R. (1) o dostarczenie zaświadczenia sporządzonego na wymaganym druku, co też zostało przez nią uczynione. Przedmiotowe zaświadczenie zostało wypełnione przez oskarżonego R. S. (1).

Z A. R. (1) skontaktował się przedstawiciel (...) im. (...) w G. z prośbą o stawiennictwo w oddziale. Została ona poinformowana, iż przedłożone zaświadczenie na druku (...) nie zawiera podpisu wystawcy. W związku z tym, poproszono ją o uzupełnienie tego braku i wydano przedmiotowy dokument. Wskazane zaświadczenie zostało okazane G. M.. Wszyscy wspólnie udali się do R. S. (1), który złożył na nim swój podpis. R. P. i A. R. (1) udali się do oddziału (...), G. M., P. W. oraz R. S. (1) postanowili zaś poczekać na nich w barze koło budynku LOT.

R. P. i A. R. (1) zdecydowali wówczas, że nie wezmą tego kredytu. A. R. (1) zgłosiła się do przedmiotowego oddziału i zrezygnowała z pożyczki bez podania przyczyny. R. P. i A. R. (1) dołączyli do pozostałej trójki. Powiedzieli G. M., że nie dostali zgody na kredyt.

Dowód: zeznania świadka M. Ł. (k. 313, k. 1791-1792),

wniosek o przyznanie pożyczki (koperta – k. 1060),

deklaracji członkowska (koperta – k. 1060),

deklaracja członkowska członka wspierającego (koperta – k. 1060),

kopia dowodu osobistego (koperta – k. 1060),

zaświadczenie numer (...) (koperta – k. 1060),

protokół oględzin (k. 1045-1046),

wyjaśnienia/zeznania A. R. (1) (k. 19-20, k. 189-190, 1114-1115, k. 2024-2025),

wyjaśnienia/zeznania R. P. (k. 1106-1107, k. 2023-2024),

wyjaśnienia P. W. (k. 108-114, k. 176, k. 204-207, k. 269, k. 339, k. 1122-1123, k. 1440-1442),

wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1) (k. 142-145, k. 172v-173, k. 211-212, k. 260, k. 1090-1091, k. 1415-1418, k. 1976-1978, k. 2022, k. 2245-2246),

wyjaśnienia oskarżonego G. M. (k. 121-122, k. 171-172, k. 198-199, k. 252, k. 1080-1081, k. 1415-1416, k. 1978-1979, k. 2023, k. 2278-2279)

G. M. wraz P. W. powiedzieli następnie, aby A. R. (1) spróbowała wziąć kredyt w (...) Bank. R. S. (1) wystawił wówczas na rzecz A. R. (1) kolejne zaświadczenie co do uzyskiwanego dochodu oraz faktu zatrudnienia w firmie o nazwie Firma Usługowo - Handlowa (...) ul. (...). A. R. (1), w dniu 15 grudnia 2011 r., stawiała się w siedzibie (...) Bank (...) S.A. w G. przy ulicy (...) i przedłożyła przedstawicielowi tego podmiotu w/w zaświadczenie. Po wprowadzeniu danych do systemu została wygenerowana wstępna tabela ofert kredytowych. A. R. (1) zdecydowała się na pożyczkę w wysokości 8.500,00 zł. Jej wniosek kredytowy został wygenerowany i opatrzony numerem (...). A. R. (1) została następnie poproszona o stawienie się w przedmiotowym oddziale następnego dnia, to jest 16 grudnia 2011 r. A. R. (1) przyszła na umówione spotkanie wraz z R. P. oraz S. M. (bratem R. P.). Chwilę po ich wejściu, do siedziby oddziału przyszli funkcjonariusze Policji. Wymienione wyżej osoby zostały zatrzymane. R. S. (1) został zaś zatrzymany w dniu 19 grudnia 2011 r.

Dowód: protokół zatrzymania osoby – A. R. (1) (k. 2-2v),

protokół zatrzymania osoby – S. M. (k. 30-30v),

protokół zatrzymania osoby – R. P. (k. 4-4v),

zeznania świadka P. L. (k. 6, k. 147, k. 1792-1793),

protokół zatrzymania rzeczy (k. 7-9),

protokół zatrzymania osoby (k. 99-99v),

protokół oględzin (k.1045-1046).

kopia zaświadczenia o zatrudnieniu (koperta k. 1064),

wniosek kredytowy numer (...) (koperta k. 1064),

wyjaśnienia oskarżonej A. R. (1) (k. 19-20, k. 189-190),

wyjaśnienia/zeznania R. P. (k. 1106-1107, k. 2023-2024),

wyjaśnienia P. W. (k. 108-114, k. 176, k. 204-207, k. 269, k. 339, k. 1122-1123, k. 1440-1442),

wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1) (k. 142-145, k. 172v-173, k. 211-212, k. 260, k. 1090-1091, k. 1415-1418, k. 1976-1978, k. 2022, k. 2245-2246),

wyjaśnienia oskarżonego G. M. (k. 121-122, k. 171-172, k. 198-199, k. 252, k. 1080-1081, k. 1415-1416, k. 1978-1979, k. 2023, k. 2278-2279).

W toku czynności przeszukania osoby, jej odzieży i podręcznych przedmiotów, w dniu 16 grudnia 2011 r., R. P. dobrowolnie po wezwaniu dokonującego czynności wydał między innymi oraz zaświadczenie z dnia 12 grudnia 2012 r. o zatrudnieniu A. R. (1) (na druku (...) im. (...)).

Dowód: protokół przeszukania osoby, jej odzieży i podręcznych przedmiotów (k. 33-35),

zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 12 grudnia 2012 r. (koperta – k. 1065).

W toku przeszukania osoby, jej odzieży i podręcznych przedmiotów, w dniu 16 grudnia 2011 r., A. R. (1) dobrowolnie po wezwaniu dokonującego czynności wydała: zaświadczenie numer (...) z dnia 14 grudnia 2011 r. na nazwisko R. A., kartę informacyjną na nazwisko R. A., umowę rachunku bankowego numer (...) na nazwisko R. A., wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy, potwierdzenie otwarcia rachunku bankowego.

Dowód: protokół przeszukania osoby, jej odzieży i podręcznych przedmiotów (k. 11-13),

karta informacyjna (k. 14),

umowa numer (...) (k. 14),

wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy (k. 14),

potwierdzenie otwarcia rachunku bankowego (k. 14).

W toku przeszukania mieszkania w G., zajmowanego przez oskarżonego R. S. (1), funkcjonariusz Policji znalazł między innymi: - notes z zapiskiem o treści „A. R. (1) 80-244 Gd. ul. (...)....”.

Dowód: protokół przeszukania mieszkania (k. 103-106).

W nieustalonym dniu, w grudniu 2011 r. J. N. spotkał się z P. W. i G. M.. J. N. przekazał wówczas P. W. wypisane przez siebie zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...) ul. (...). J. N. nigdy nie był związany z w/w firmą.

P. W., w dniu 15 grudnia 2011 r. stawiała się w siedzibie oddziału G. (...) im. (...) w G. przy ulicy (...). W tym miejscu złożyła i podpisała wniosek numer (...) o udzielenie pożyczki w wysokości 20.000,00 złotych na okres 60 miesięcy. W celu uzyskania pożyczki przedłożyła zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodzie oraz oświadczenie o zatrudnieniu i dochodzie wystawione na dane Intrologatorstwo W. G. ul. (...). W dniu 19 grudnia 2011 r. P. W., oraz G. M. stawili się do przedmiotowego oddziału, celem podpisania umowy kredytowej przez P. W.. P. W. podpisała umowę pożyczki (kredyt konsumencki) nr (...). Po upływie chwili od ich wejścia, na miejscu zjawili się funkcjonariusze Policji, którzy dokonali zatrzymania P. W. oraz G. M..

W. S. od 2006 roku prowadził jednoosobową działalność gospodarczą pod firmą (...) ul. (...). Przez cały okres swojej działalności nie wyrobił pieczętki. W. S. nigdy nikogo nie zatrudnił. Zawarty na zaświadczeniu z dnia 12 grudnia 2011 r. numer telefonu nie należał do niego.

Dowód: zeznania świadka K. M. (k. 66, k. 1722),

zeznania świadka W. S. (k. 631, k. 1812-1813),

zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodzie z dnia 12 grudnia 2011 r. (koperta – k. 1061),

wniosek o przyznanie pożyczki/kredytu (koperta – k. 1061),

deklaracja członkowska (koperta – k. 1061),

deklaracja członkowska członka wspierającego (koperta – k. 1061),

oświadczenie o zatrudnieniu i dochodzie (koperta – k. 1061),

wniosek o przyznanie pożyczki/kredytu – wygenerowany elektronicznie (koperta – k. 1061),

pytania pomocnicze dla badania stosunków gospodarczych (koperta – k. 1061),

kopia dowodu osobistego (koperta – k. 1061),

umowa pożyczki (kredyt konsumencki) nr (...) (koperta – k. 1061),

protokół zatrzymania osoby – G. M. (k. 85-85v),

protokół zatrzymania osoby – P. W. (k. 87-87v),

zeznania/wyjaśnienia J. N. (k. 624, 970-973),

protokół oględzin (k.1045-1046),

wyjaśnienia P. W. (k. 108-114, k. 176, k. 204-207, k. 269, k. 339, k. 1122-1123, k. 1440-1442),

wyjaśnienia oskarżonego G. M. (k. 121-122, k. 171-172, k. 198-199, k. 252, k. 1080-1081, k. 1415-1416, k. 1978-1979, k. 2023, k. 2278-2279).

W toku czynności przeszukania osoby, jej odzieży i podręcznych przedmiotów, w dniu 19 grudnia 2011 r., oskarżony G. M. dobrowolnie po wezwaniu dokonującego czynności wydał między innymi kartkę z napisem „NIP 583 254 63 44’.

Dowód: protokół przeszukania osoby, jej odzieży i podręcznych przedmiotów (k. 91-93v).

W toku czynności przeszukania P. W., jej odzieży i podręcznych przedmiotów, w dniu 19 grudnia 2011 r., funkcjonariusz Policji znalazł między innymi zaświadczenie z dnia 5 grudnia 2011 r. numer (...) o zatrudnienia P. W. w Firmie Usługowo - Handlowej (...) R. G. ul. (...).

Dowód: protokół przeszukania osoby, jej odzieży i podręcznych przedmiotów (k. 96-98v),

protokół oględzin (k.1045-1046),

zaświadczenie z dnia 5 grudnia 2011 r. numer (...) (koperta – k. 1065),

Czytelny podpis (...) nakreślony nad drukiem: „Data i własnoręczny podpis wnioskodawcy” na piątej stronie wniosku (...): „wniosek o przydzielenie pożyczki”, zawarty dnia 13 grudnia 2011 r., wnioskodawca: A. R. (1) – jest autentyczny (koperta – k. 1060).

Wpisy w wierszach formularza „zaświadczenie” wydanego dnia 12.12.2011 r. dla A. R. (1) przez Firma Usługowo - Handlowa (...) ul. (...) – nakreślił R. S. (1); nieczytelny podpis złożony na tle pieczętki imiennej „właściciel R. S. (1)” jest autentyczny (koperta – k. 1060).

Czytelny podpis (...) nakreślony w rubryce nad drukiem „podpis członka” na dokumencie – „deklaracja członkowska – nr członkowski (...)” z dnia 13.12.2011 r. – jest autentyczny (koperta – k. 1060).

Czytelny podpis (...) nakreślony nad drukiem „podpis wstępującego” na dokumencie – „deklaracja członkowska członka wspierającego” z dnia 13.12.2011 r. – jest autentyczny (koperta – k. 1060).

Czytelny podpis (...) nakreślony za: „podpis” na dokumencie – „pytania pomocnicze dla badania stosunków gospodarczych z klientem” z dnia 13.12.2011 r. – jest autentyczny (koperta – k. 1060).

Czytelny podpis (...) nakreślony w rubryce nad drukiem „podpis członka” na dokumencie – „deklaracja członkowska – nr członkowski (...)” z dnia 15.12.2011 r. jest autentyczny (koperta – k. 1061).

Czytelny podpis (...) nakreślony nad drukiem „podpis wstępującego” na dokumencie – „deklaracja członkowska członka wspierającego” z dnia 15.12.2011 r. – jest autentyczny(koperta – k. 1061).

Czytelny podpis (...) nakreślony za: „podpis” na dokumencie – „pytania pomocnicze dla badania stosunków gospodarczych z klientem” z dnia 15.12.2011 r. – jest autentyczny (koperta – k. 1061).

Czytelny podpis (...) nakreślony nad drukiem „data i własnoręczny podpis wnioskodawcy” na piątej stronie wniosku (...): „wniosek o przydzielenie pożyczki”, zawarty dnia 15.12.2011 r., wnioskodawca: P. W. – jest autentyczny (koperta – k. 1061).

Częściowo czytelny podpis nakreślony nad drukiem „data i własnoręczny podpis wnioskodawcy” na piątej stronie formularza (...): „wniosek o przydzielenie pożyczki/kredytu” zawarty dnia 15.12.2011 r., wnioskodawca: P. W., na kwotę 20.000 zł – jest autentyczny (koperta – k. 1061).

Wpisy w wierszach formularza „zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodzie” wydanego dnia 12.12.2011 r. dla P. W. przez: „Introligatorstwo W. S. (...)-(...) G. ul. (...) REGON (...) NIP 586 139 80 82 tel. (...)” – wykonał J. N. (koperta – k. 1061).

Czytelny podpis (...) złożony na tle pieczętki firmowej: „Introligatorstwo W. S. (...)-(...) G., ul. (...) REGON (...) NIP 586 139 80 82 tel. (...)” – wykonał J. N. (koperta – k. 1061).

Czytelny podpis (...) nakreślony nad drukiem: „data i podpis kasy” na piątej stronie dokumentu „umowa pożyczki (kredyt konsumentki nr (...))”, zawarta dnia 19.12.2011 r. pomiędzy (...) im. (...) a P. W., na kwotę 20.000,00 zł – jest autentyczny (koperta – k. 1061).

Wpisy w wierszach formularza „oświadczenie o zatrudnieniu i dochodzie” z dnia 15.12.2011 r. – wykonała P. W. (koperta – k. 1061) – oraz częściowo nieczytelny podpis złożony nad drukiem: „data i podpis osoby, której oświadczenie dotyczy” – wykonała P. W. (koperta – k. 1061).

Czytelny podpis (...) nakreślony nad drukiem: „(podpis – K. K.)” na dokumencie – wniosek nr (...), z dnia 09.12.2011 r. do (...) Bank (...) S.A. – wykonał K. K. (koperta – k. 1062).

Czytelny podpis (...) nakreślony nad drukiem: „(podpis – A. D.)” na dokumencie – wniosek nr (...), z dnia 13.12.2011 r. do (...) Bank (...) S.A. – wykonała A. D. (koperta – k. 1062).

Czytelny podpis (...) nakreślony nad drukiem „(podpis – P. W.)” na dokumencie „wniosek nr (...)”, z dnia 07.12.2011 roku do (...) Bank (...) S.A. – jest autentyczny (koperta – k. 1063).

Wpisy na wierszach formularza (...) Bank: zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach”, „ nr (...)”, wydane dnia 07.12.2011 roku dla P. W. przez „ FIRMA USŁUGOWO-HANDLOWA (...) R. S. (1) (...)-(...) G., ul. (...) NIP (...), Regon (...)” – wykonał R. S. (1); dwa podpisy: pierwszy czytelny (...) nakreślony nad drukiem „czytelny podpis pracownika, którego dotyczy zaświadczenie” – jest autentyczny; drugi częściowo czytelny złożony na tle imiennej pieczętki „właściciel R. S. (1)” jest autentyczny (koperta – k. 1063).

Trzy podpisy nakreślone na stronach dokumentu: „umowa o kartę kredytową (...) Banku (...) S.A. nr (...)”, zawarta w dniu 07.12.2011 roku pomiędzy (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w G. a P. W.:

- pierwszy, nieczytelny – w formie parafy złożony w prawym dolnym narożu na pierwszej stronie;
- drugi, nieczytelny – w formie parafy złożony na prawym dolnym narożu na drugiej stronie

wykonała nieustalona osoba

- trzeci, czytelny: (...) złożony w rubryce nad drukiem „podpis posiadacza karty będący jednocześnie wzorem podpisu, jaki będzie na karcie oraz na potwierdzeniach operacji dokonanych kartą” na trzeciej stronie umowy – wykonała P. W., jest autentyczny (koperta – k. 1063).

Czytelny podpis (...) nakreślony nad drukiem: „posiadacz karty” na dokumencie: „oświadczenie posiadacza karty (...) Banku (...) S.A. S.A. dotyczące objęcia ochroną ubezpieczeniową” – jest autentyczny (koperta – k. 1063).

Czytelny podpis (...) nakreślony nad drukiem „(podpis)” na dokumencie „oświadczenie o braku dodatkowego dokumentu” z dnia 07.12.2011 r. – jest autentyczny (koperta – k. 1063).

Czytelny podpis (...) nakreślony nad drukiem „(podpis klienta)” na dokumencie „potwierdzenie odbioru egzemplarza umowy karty kredytowej” z dnia 07.12.2011 r. – jest autentyczny (koperta – k. 1063).

Wpisy w wierszach formularza: „zaświadczenie”, „nr (...)”, wydane dnia 14.12.2011 r. przez „ FIRMA USŁUGOWO-HANDLOWA (...) R. S. (1) (...)-(...) G., ul. (...) NIP (...), Regon (...)” dla A. R. (1) – wykonał R. S. (1); oraz czytelny podpis (...) nakreślony na tle imiennej pieczętki „właściciel R. S. (1)” jest autentyczny (koperta – k. 1064).

Dwa czytelne podpisy: (...) nakreślone na stronach dokumentu: „wniosek nr (...)”, z dnia 15.12.2011 r. do (...) Bank (...) S.A.:

- pierwszy – złożony w prawym dolnym narożu na pierwszej stronie,
- drugi – złożony nad drukiem „(podpis – A. R. (1))” na drugiej stronie wniosku

jest autentyczny (koperta – k. 1064).

Cztery czytelne podpisy nakreślone na stronach dokumentu „umowa nr (...)”, „umowa rachunków bankowych oraz wybranych usług w tym kart debetowych, korzystania z elektronicznych kanałów dostępu” zawarta w dniu 15.12.2011 r. pomiędzy (...) Bank (...) S.A. a A. R. (1):

- pierwszy – (...) złożony nad drukiem „parafki posiadacza rachunku” na pierwszej stronie,
- drugi – (...) złożony nad drukiem „parafki posiadacza rachunku” na drugiej stronie,
- trzeci - (...) złożony nad drukiem „parafki posiadacza rachunku” na trzeciej stronie,
- czwarty – (...) złożony w rubryce nad drukiem: „podpis posiadacza rachunku stanowiący wzór podpisu w banku” na czwartej stronie umowy

są autentyczne (koperta – k. 1064).

Czytelny podpis (...) nakreślony nad drukiem „podpis posiadacza rachunku/pełnomocnika posiadacza rachunku” na dokumencie „potwierdzenie otwarcia rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego o numerze (...)” – jest autentyczny (koperta – k. 1064).

Czytelny podpis (...) nakreślony nad drukiem: „podpis posiadacza kartoteki osobowej” na dokumencie „karta informacyjna” z dnia 15.12.2011 r. – jest autentyczny (koperta – k. 1064).

Czytelny podpis (...) nakreślony na dokumencie „wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy w zakresie karty” – jest autentyczny (koperta – k. 1064).

Wpisy w wierszach formularza „zaświadczenie”, nr „ (...)”, wydane dnia 05.12.2011 r. przez „ FIRMA USŁUGOWO-HANDLOWA (...) R. S. (1) (...)-(...) G., ul. (...) NIP (...), Regon (...)” dla P. W. – wykonał R. S. (1); oraz częściowo czytelny podpis nakreślony na tle imiennej pieczętki: „właściciel R. S. (1)” wykonał R. S. (1) (koperta – k. 1065).

Wpisy w wierszach formularza K. S.: „zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodzie”, wydane dnia 12.12.2011 r. przez: „ FIRMA USŁUGOWO-HANDLOWA (...) R. S. (1) (...)-(...) G., ul. (...) NIP (...), Regon (...)” dla A. R. (1) – wykonał R. S. (1) (koperta – k. 1065) oraz dwa czytelne podpisy: pierwszy – (...) nakreślony na tle imiennej pieczętki: „właściciel R. S. (1)” na drugiej stronie – wykonał R. S. (1); drugi – (...) nakreślony w rubryce nad drukiem: „data i podpis osoby, której zatrudnienie i zarobki są potwierdzane” na drugiej stronie zaświadczenia – wykonała A. R. (1), jest autentyczny (koperta – k. 1065).

Wpisy w wierszach formularza „zaświadczenie”, „nr (...)” wydane dnia 21.10.2011 r. przez „ FIRMA USŁUGOWO-HANDLOWA (...) R. S. (1) (...)-(...) G., ul. (...) NIP (...), Regon (...)” dla G. M. – wykonał R. S. (1); oraz nieczytelny podpis nakreślony na tle imiennej pieczętki „właściciel R. S. (1)” wykonał R. S. (2) (koperta – k. 1066).

Czytelny podpis (...) nakreślony w prawym dolnym narożu na dokumencie „umowa o przyznanie limitu kredytowego nr (...)”, zawarta w dniu 26.10.2011 roku pomiędzy (...) Bank (...) S.A. a G. M. – jest autentyczny (koperta – k. 1066).

Trzy czytelne podpisy: (...) nakreślone na stronach dokumentu: „umowa o przyznanie limitu kredytowego nr (...)”, zawarta w dniu 26.10.2011 r. pomiędzy (...) Bank (...) S.A. a G. M.:

- pierwszy - złożony pod drukiem „podpis posiadacza rachunku kredytowego” na pierwszej stronie,
- drugi - złożony pod drukiem „podpis posiadacza rachunku kredytowego” na drugiej stronie,
- trzeci - złożony pod drukiem „podpis posiadacza rachunku kredytowego” na trzeciej stronie,

są autentyczne (koperta – k. 1066).

Dwa czytelne podpisy: (...) nakreślone na stronach dokumentu: „załącznik nr 1 – tabela opłat i prowizji”:

- pierwszy - złożony pod drukiem: „podpis posiadacza rachunku kredytowego” na pierwszej stronie,
- drugi - złożony pod drukiem „podpis posiadacza rachunku kredytowego” na drugiej stronie,

są autentyczne (koperta – k. 1066).

Trzy czytelne podpisy: (...) nakreślone na dokumencie: „potwierdzenie danych do wniosku nr (...)” z dnia 26.10.2011 r.

- pierwszy - (...) złożony nad drukiem „(data i czytelny podpis posiadacza rachunku kredytowego pełnym imieniem i nazwiskiem)”
- drugi - (...) złożony nad drukiem: „wzór podpisu posiadacza (użytkownika karty głównej)”
- trzeci - (...) złożony pod drukiem „podpis posiadacza rachunku kredytowego”

są autentyczne (koperta – k. 1066).

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu badań dokumentów i pisma ręcznego z dnia 23 marca 2012 r. (k.1048 i nast.),

opinia biegłego sądowego z zakresu badań dokumentów i pisma ręcznego z dnia 10 kwietnia 2012 r. (k.1050 -1058).

R. S. (1) nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. Materiał z akt sprawy karnej oraz przeprowadzone badanie sądowo-psychiatryczne nie dają podstaw do przyjęcia, że w inkryminowanym czasie działał w stanie ostrych zaburzeń psychotycznych. Funkcje intelektualne oskarżonego utrzymane są w granicach normy, umożliwiają mu przewidywanie skutków czynów będących przedmiotem niniejszego postępowania. Oskarżony zna podstawowe normy moralno-etyczne i prawidłowo je rozumie. W inkryminowanym czasie nie występowały też inne zakłócenia czynności psychicznych, które w odniesieniu do zarzucanych mu czynów znosiły, bądź ograniczały w stopniu znacznym zdolność rozpoznawania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem. W inkryminowanym czasie i w odniesieniu do zarzucanych mu czynów R. S. (1) nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem.

Dowód: opinia sądowo-psychiatryczna z dnia 19 maja 2012 r. (k. 1145-1146).

G. M. nie jest chory psychicznie. Funkcje intelektualne w badaniu orientacyjnym kształtują się na poziomie upośledzenia umysłowego. Ponadto oskarżony zdradza cechy uzależnienia od substancji psychoaktywnych (alkohol, narkotyki). Materiał z akt sprawy karnej oraz przeprowadzone badanie sądowo-psychiatryczne nie dają podstaw do przyjęcia, że w inkryminowanym czasie działał w stanie ostrych zaburzeń psychotycznych. Funkcje intelektualne oskarżonego, pomimo obniżenia, umożliwiają mu przewidywanie skutków czynów będących przedmiotem niniejszego postępowania. Oskarżony zna podstawowe normy moralno-etyczne i prawidłowo je rozumie. W inkryminowanym czasie nie występowały też inne zakłócenia czynności psychicznych, które w odniesieniu do zarzucanych mu czynów znosiły, bądź ograniczały w stopniu znacznym zdolność rozpoznawania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem. W inkryminowanym czasie i w odniesieniu do zarzucanych mu czynów G. M. nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem.

Dowód: opinia sądowo-psychiatryczna z dnia 19 maja 2012 r. (k. 1147-1148).

Zgodnie z treścią opinii penitencjarnej, wydanej wobec oskarżonego R. S. (1), z wywiadu środowiskowego przeprowadzonego przez kuratora wynika, że oskarżony posiada skłonność do spożywania alkoholu; jest nerwowy, nadpobudliwy i wpływowy. W dokumentacji osobopoznawczej brak jest innych danych pozwalających określić jego zachowanie w miejscu zamieszkania. Zachowanie R. S. (1) w trakcie odbywania kary uznano za zmienne. Był on trzy razy nagradzany, między innymi za wykonywanie pracy nieodpłatnie oraz w celu zachęcenia do poprawy zachowania. R. S. (1) był jeden raz karany dyscyplinarnie za przyczynienie się do wystąpienia zdarzenia w postaci pobicia. W stosunku do przełożonych potrafił być wulgarny, a w sytuacjach dla siebie niekorzystnych potrafił grozić pisaniem pism do prokuratury lub sądu – myśląc, że w ten sposób wpłynie na zmianę niekorzystnej dla siebie decyzji. Na dzień 22 maja 2014 r. nie zaobserwowano konfliktów ze współosadzonymi, jednakże w przeszłości miał problemy z ułożeniem sobie właściwych relacji; prowokował sytuacje konfliktowe, używał wobec współosadzonych słów wulgarnych. R. S. (1) nie deklarował przynależności do podkultury przestępczej. Odbywał karę w systemie programowego oddziaływania; zadania wynikające z programu realizował na bieżąco. Na dzień 22 maja 2014 r. nie korzystał z przepustek oraz innych zezwoleń na czasowe opuszczenie jednostki penitencjarnej. R. S. (1) nie był zatrudniony nieodpłatnie ani odpłatnie. Nie był kierowany do nauczania. Był dobrze przystosowany do warunków izolacji więziennej. Kontakt zewnętrzny utrzymywał z córką oraz instytucjami religijnymi. W okresie od 14.02.2014 r. do 10.03.2014 r. uczestniczył w programie readaptacji społecznej dla skazanych ze skłonnościami do zachowań agresywnych według modelu ART. Wyrażał krytyczny stosunek do popełnionego przestępstwa. Biorąc pod uwagę dotychczasowe zachowanie R. S. (1), jego prognoza penitencjarna na dalszy okres pobytu w izolacji więziennej kształtowała się przeciętnie.

Dowód: opinia o skazanym z dnia 22 maja 2014 r. (k. 1826-1826v)

Oskarżony R. S. (1) jest żonaty, pozostaje w separacji. Jego żona – M. S. (1) posiada wykształcenie zawodowe – krawiec; pracuje w sklepie na stanowisku sprzedawcy. Wymienieni mają jedno dziecko – M. S. (2), urodzoną w (...) r., która posiada wykształcenie średnie, jest bezdzietną panną, pracuje dorywczo. Mieszkanie kwaterunkowe oskarżonego ma powierzchnię około 100 m²; jest trzypokojowe z wygodami. Czyste, zadbane, wyposażone standardowo. Opłaty dokonywane są na bieżąco. Rodzina nie korzystała z pomocy socjalnej. R. S. (1) nie posiadał ruchomości ani nieruchomości. Rodzice R. S. (1) nie żyją; oskarżony nie posiada rodzeństwa. Nie znał swojego ojca; gdy miał jeden rok, jego matka związała się z innym mężczyzną. Był wychowywany przez matkę i ojczyma. Wychowywał się z pięciorgiem dzieci ojczyma z pierwszego związku. Nie utrzymuje z nimi kontaktu. Oskarżony nie był karany jako nieletni; nie przebywał w placówkach opiekuńczo-wychowawczych. Przed osadzeniem pracował w UM G., na stanowisku konserwatora. R. S. (1) nie leczył się w poradni zdrowia psychicznego i uzależnień. W kontaktach z kuratorem – współpracował, dotrzymywał zawieranych umów ustnych, wykonał określoną ilość godzin w całości – opinia pozytywna. Z wypowiedzi sąsiadów wynika, że w przeszłości pod wpływem alkoholu bywał agresywny werbalnie i fizycznie; głównie wobec żony. Ostatnio, to jest od 2012 r. postępowanie uległo zasadniczej, pozytywnej zmianie.

Dowód: kwestionariusz wywiadu środowiskowego przeprowadzonego przez zawodowego kuratora sądowego (k. 1831-1831v).

Oskarżony R. S. (1), przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego, w dniu 19 grudnia 2011 r., przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k.) oraz złożył wyjaśnienia.

Vide: wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1) (k. 142-145).

Oskarżony R. S. (1) został ponownie przesłuchany w dniu 20 grudnia 2011 r., w toku konfrontacji z udziałem G. M..

Vide: wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1) (k. 172v-173).

Oskarżony R. S. (1), przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego, w dniu 21 grudnia 2011 r., przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanego mu czynu (o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zb. z art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.) oraz złożył wyjaśnienia.

Vide: wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1) (k. 211-212).

Oskarżony R. S. (1), przesłuchany w toku posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania, w dniu 21 grudnia 2011 r., przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz złożył wyjaśnienia.

Vide: wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1) (k. 260).

Oskarżony R. S. (1), przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego, w dniu 25 kwietnia 2012 r., przyznał się do popełnienia wszystkich czynów wskazanych w treści postanowienia oraz złożył wyjaśnienia. (- przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zb. z art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. (pkt I.); - przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zb. z art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. (pkt II.) ; - przestępstwo z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zb. z art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. (pkt III.); - przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zb. z art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. (pkt IV.); - przestępstwo z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zb. z art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. (pkt V.); - przestępstwo z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zb. z art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. (pkt VI.); - przestępstwo z art. 271 §3 k.k. z zw. z art. 64 §1 k.k. (pkt VII.). Oświadczył, że przyznaje się do tego, że wypisał wszystkie opisane w postanowieniu zaświadczenia.

Vide: wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1) (k. 1090-1091).

Oskarżony R. S. (1), przesłuchany w toku postępowania sądowego, w dniu 16 sierpnia 2012 r., przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów oraz złożył wyjaśnienia.

Vide: wyjaśnienia oskarżonego Romana S. (k. 1415-1418).

Oskarżony R. S. (1), przesłuchany w toku postępowania sądowego, w dniu 12 marca 2015 r., przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów oraz złożył wyjaśnienia. Oskarżony podtrzymał uprzednio złożone wyjaśnienia.

Vide: wyjaśnienia oskarżonego Romana S. (k. 1976-1978).

Oskarżony R. S. (1), przesłuchany w toku postępowania sądowego, w dniu 2 lipca 2015 r., podtrzymał swoje uprzednie twierdzenia. Odmówił składania wyjaśnień.

Vide: wyjaśnienia oskarżonego Romana S. (k. 2022).

Oskarżony R. S. (1), przesłuchany w toku postępowania sądowego, w dniu 28 czerwca 2016 r., podtrzymał uprzednio złożone wyjaśnienia.

Vide: wyjaśnienia oskarżonego Romana S. (k. 2245-2246).

Oskarżony G. M., przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego, w dniu 19 grudnia 2011 r., nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 270 §1 w zw. z art. 11 §2 k.k. – z dnia 19 grudnia 2011 r.) oraz złożył wyjaśnienia.

Vide: wyjaśnienia oskarżonego G. M. (k. 121-122).

Oskarżony G. M. został ponownie przesłuchany w dniu 20 grudnia 2011 r., w toku konfrontacji z udziałem R. S. (1).

Vide: wyjaśnienia oskarżonego G. M. (k. 171-172).

Oskarżony G. M., przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego, w dniu 21 grudnia 2011 r., po przedstawieniu mu zarzutu popełnienia czynu z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 270 §1 w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. – z dnia 16 grudnia 2011 r.; oraz czynu z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 270 §1 w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. z dnia 19 grudnia 2011 r.), oświadczył, że nie przyznaje się do pierwszego z zarzucanych mu czynów; częściowo przyznał się zaś do drugiego z zarzucanych mu czynów. Oskarżony złożył wyjaśnienia.

Vide: wyjaśnienia oskarżonego G. M. (k. 198-199).

Oskarżony G. M., przesłuchany w toku posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania, w dniu 21 grudnia 2011 r., nie przyznał się do popełnienia pierwszego z zarzucanych mu czynów; częściowo przyznał się do popełnienia drugiego z zarzucanych mu czynów. Stwierdził, że był z tą kobietą w banku po pożyczkę; nie wiedział, że ma ona fałszywe zaświadczenie. Odmówił składania dalszych wyjaśnień.

Vide: wyjaśnienia oskarżonego G. M. (k. 252).

Oskarżony G. M., przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego, w dniu 23 kwietnia 2012 r., po przedstawieniu mu postanowienia o uzupełnieniu postanowienia o przedstawieniu zarzutów, zgodnie z którym, zarzucono mu popełnienie:

I. czynu z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. (vide pkt 8 a/o);

II. czynu z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. (vide pkt 9. a/o);

III. czynu z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. (vide pkt 10 a/o);

IV. czynu z art. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k., (vide pkt 11 a/o);

V. czynu z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. (vide pkt 12 a/o);

VI. czynu z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. (vide pkt 13. a/o);

VII. czynu z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. (vide pkt 14 a/o),

przyznał się do popełnienia czynów opisanych w punktach II., IV., V., VI., i VII. postanowienia (odpowiednio punkty 9., 11., 12., 13. i 14 aktu oskarżenia). Oskarżony odmówił składania wyjaśnień. Udzielił odpowiedzi na pytania.

Vide: wyjaśnienia oskarżonego G. M. (k. 1080-1081).

Oskarżony G. M., przesłuchany w toku postępowania sądowego, w dniu 16 sierpnia 2012 r., przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów – oprócz pierwszego z zarzucanych mu czynów, zgodnie z którym działał z A. R. (1) (vide pkt 8 a/o). Oskarżony złożył wyjaśnienia.

Vide: wyjaśnienia oskarżonego G. M. (k. 1415-1416).

Oskarżony G. M., przesłuchany w toku postępowania sądowego, w dniu 12 marca 2015 r., oświadczył, że przyznaje się do tych zarzutów, do których przyznawał się poprzednio. Dodał, że nie przyznaje się do pozostałych zarzutów. Oskarżony odmówił składania wyjaśnień. Podtrzymał uprzednio złożone wyjaśnienia.

Vide: wyjaśnienia G. M. (k. 1978-1979).

Oskarżony G. M., przesłuchany w toku postępowania sądowego, w dniu 2 lipca 2015 r., oświadczył, że nie przyznaje się do czynu zarzucanego mu w punkcie 8. i 13. aktu oskarżenia; przyznał się do popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach 9., 10., 11., 12. i 14. aktu oskarżenia. Oskarżony złożył wyjaśnienia.

Vide: wyjaśnienia G. M. (k. 2023).

Oskarżony G. M., przesłuchany w toku postępowania sądowego, w dniu 2 sierpnia 2016 r. podtrzymał uprzednio złożone wyjaśnienia.

Vide: wyjaśnienia G. M. (k. 2278-2279).

Oskarżony G. M. był uprzednio karany sędownie. G. M., przypisanych mu czynów dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 18 września 2006 r. do 18 grudnia 2007 r. kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku, w sprawie o sygnaturze akt II K 504/06, za przestępstwa z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.

Dowód: odpis wyroku Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 20 stycznia 2010 r., sygnatura akt II K 1552/09 (k. 572),

odpis wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 11 lipca 2008 r., sygnatura akt IIK 223/08 (k. 575-576),

odpis wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 17 sierpnia 2006 r., sygnatura akt II K 504/06 (k. 644-646),

odpis wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 6 czerwca 2007 r., sygnatura akt IV 111/07 (k. 793-796),

odpis wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 25 października 2007 r., sygnatura akt II AKa 300/07 (k. 797),

odpis wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 1 lipca 2002 r., sygnatura akt IV K 17/02 (k. 798-799),

odpis wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 21 listopada 2006 r., sygnatura akt IV K 120/06 (k. 801-804),

odpis wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 1 marca 2007 r., sygnatura akt II AKa 42/07 (k. 805-806),

informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego (k. 2270-2273).

Oskarżony R. S. (1) był uprzednio karany sędownie. R. S. (1), przypisanych mu czynów dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 18 maja 2007 r. do 23 kwietnia 2008 r. łącznej kary 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku, w sprawie o sygnaturze akt II K 312/06, za przestępstwa z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k.

Dowód: odpis wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 14 maja 2007 r., sygnatura akt II K 625/06 (k. 647-648),

odpis wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 3 października 2007 r., sygnatura akt XIII Ka 1304/07 (k. 649),

odpis wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 25 sierpnia 2006 r., sygnatura akt II K 312/06 (k. 650-651),

odpis wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 29 marca 2007 r., sygnatura akt XIII Ka 386/07 (k. 652-653),

informacja o pobytach i orzeczeniach z dnia 14 maja 2014 r. (k. 1827-1829),

informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego (k. 2267-2269).

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku, prawomocnym wyrokiem z dnia 5 lutego 2013 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 855/12, orzekł o odpowiedzialności karnej A. R. (1), P. W. oraz R. P..

Dowód: odpis wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 5 lutego 2013 r., sygnatura akt II K 855/12 (k. 1663-1671).

Sąd zważył, co następuje.

Ustalenia stanu faktycznego sprawy Sąd oparł na istotnej części dowodów.

Część ze zgromadzonych w sprawie dokumentów – protokoły czynności, odpisy orzeczeń oraz informacje o osobie z Krajowego Rejestru Karnego – to dokumenty urzędowe, sporządzone przez uprawnione do tego podmioty w zakresie ich kompetencji i w prawem przepisanej formie. Ich autentyczność ani prawdziwość treści nie była przez strony kwestionowana. Dlatego stanowią one obiektywne dowody stwierdzonych nimi okoliczności.

Odnosząc się do zawartych w aktach sprawy dokumentów prywatnych, stwierdzić należało, iż nie budził wątpliwości sam fakt ich sporządzenia oraz zawarcie w nim danych (treści) określonego rodzaju. Prawdziwość tych treści podlegać jednak musiała odrębnej ocenie. Jak wynika bowiem z ustalonego stanu faktycznego, oskarżony R. S. (1) w istocie prowadził działalność gospodarczą pod nazwą FIRMA USŁUGOWO-HANDLOWA (...) R. S. (1) z siedzibą w G. (80-828) przy ulicy (...); NIP (...), Regon (...). Niemniej, na żadnym etapie nie zatrudniał pracowników. W związku z tym, wszelkie dokumenty wskazujące na rzekomy fakt takiego zatrudnienia w tym przedsiębiorstwie były w tym zakresie niewiarygodne. Analogicznie należało odnieść się do dokumentacji wystawionej rzekomo przez Intrologatorstwo W. G. ul. (...).

Sąd uwzględnił zeznania świadka **S. K.** (k. 364, k. 1029v, k. 1754-1755). Wymieniona osoba była zatrudniona na stanowisku specjalisty ds. (...) Bank (...) S.A. Oddział w S.. Świadek wskazała, iż oskarżony G. M., w dniu 26 października 2011 r. w G., przy ulicy (...) (A.) zawarł umowę o przyznanie limitu kredytowego w kwocie 3.300,00 zł. Powyższe korespondowało z dokumentacją w postaci umowy o przyznanie limitu kredytowego i umowy o wydanie i korzystanie z karty kredytowej (...) numer (...) (koperta k. 1066). Zgodnie z treścią opinii biegłego sądowego, sporządzone na tej umowie podpisy G. M. były autentyczne. Świadek dodała, że G. M., tego samego dnia, wykorzystał cały limit na karcie w kwocie 3.300,00 zł. Nie uregulował żadnej z wymaganych rat. Sąd uwzględnił te zeznania, albowiem z racji zajmowanego stanowiska świadek niewątpliwie posiadała dostęp do danych na temat tej umowy. S. K. wskazała, iż przy zawieraniu przedmiotowej osoby, G. M. posłużył się zaświadczeniem o zatrudnieniu. Powyższe

zasługiwało na uwzględnienie. Zaświadczenie nr (...) zostało złożone do akt wraz z całością dokumentacji bankowej (koperta k. 1066).

Na uwzględnienie zasługiwały zeznania świadka **P. L.** (k. 6, k. 147, k. 1792-1793). Wymieniona osoba była zatrudniona na stanowisku kierownika D. Zapobiegania Nadużyciom Kredytowym (...) Bank. Świadek zrelacjonował przebieg składania wniosków o numerach: (...) (z dnia 7 grudnia 2011 r.), (...) (z dnia 9 grudnia 2011 r.), (...) (z dnia 13 grudnia 2011 r.) oraz (...) (z dnia 15 grudnia 2011 r.). Zeznania świadka korespondowały ze zgromadzoną w tym zakresie dokumentacją. Pozostawały również w zgodzie z treścią opinii biegłego sądowego z zakresu badań dokumentów i pisma ręcznego. Świadek wskazał również na dokonane przez bank rozporządzenia; podał ich wysokość. Zważywszy na rodzaj zajmowanego stanowiska, zeznania w tej części uznać należało za wiarygodne.

Na uwzględnienie zasługiwały również zeznania świadka **M. Ł.** (k. 313, k. 1791-1792). Wymieniona osoba była zatrudniona na stanowisku starszego opiekuna finansowego (...) im. (...) Oddział w G. przy ulicy (...). Świadek zrelacjonowała zdarzenie z udziałem A. R. (1). Świadek zeznała, iż wymieniona osoba, w dniu 13 grudnia 2011 r. stawiała się w (...) oddziale (...) im. (...) i złożyła wniosek o udzielenie pożyczki w kwocie 25.000,00 zł. Wskazała, iż w celu uzyskania tej pożyczki przedłożyła zaświadczenie o zatrudnieniu. Świadek podała, iż przedmiotowe zaświadczenie zostało przez nich zakwestionowane. Zeznania świadka korespondowały ze zgromadzoną w aktach sprawy dokumentacją oraz treścią opinii biegłego sądowego z zakresu badań dokumentów i pisma ręcznego. Świadek dodała, że A. R. (1), w dniu 14 grudnia 2011 r. zgłosiła się do oddziału i zrezygnowała z pożyczki. Znalazło to potwierdzenie w zeznaniach/wyjaśnieniach A. R. (1).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka **K. M.** (k. 66, k. 1722). Wymieniona osoba była zatrudniona na stanowisku doradcy finansowego. Pracowała w (...) oddziale (...) im. (...), zlokalizowanym przy ulicy (...). Świadek opisała przebieg zdarzenia z dnia 15 grudnia 2011 r. z udziałem P. W.. Zeznała, iż w/w osoba złożyła wniosek o udzielenie pożyczki w wysokości 20.000,00 zł. W celu jej uzyskania przedłożyła zaś zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodzie wystawione przez firmę (...) z siedzibą w G.. Zeznania świadka korespondowały ze zgromadzoną dokumentacją oraz treścią opinii biegłego sądowego z zakresu badań dokumentów i pisma ręcznego. Świadek dodała, iż P. W., wspólnie z mężczyzną (jak ustalono G. M.), w dniu 19 grudnia 2011 r. stanowała się w przedmiotowym oddziale, celem zawarcia właściwej umowy. W tym momencie w/w osoby zostały zatrzymane przez Policję. Powyższe korespondowało z dokumentacją w postaci protokołów zatrzymań.

Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zeznań **W. S.** (k. 631, k. 1812-1813), albowiem stanowiły one spójną i konsekwentną relacją. Świadek wskazał, iż od 2006 roku prowadził jednoosobową działalność gospodarczą pod firmą (...) ul. (...). Przez cały okres swojej działalności nie wyrobił pieczętki. W. S. nigdy nikogo nie zatrudnił. Zawarty na zaświadczeniu z dnia 12 grudnia 2011 r. numer telefonu nie należał do niego. Twierdzenia świadka korespondowały z treścią opinii biegłego sądowego z zakresu badań dokumentów i pisma ręcznego. Biegły ustalił bowiem, iż czytelny podpis (...) złożony na tle pieczętki firmowej: „Introligatorstwo W. S. (...)-(...) G., ul. (...) REGON (...) NIP 586 139 80 82 tel. (...)” wykonał J. N. (koperta – k. 1061).

Sąd dała wiarę zeznaniom **K. K.** (k. 830, k. 1442-1443). Świadek opisał, w jakich okolicznościach spotkał się z oskarżonym G. M.. Wskazał, iż to w/w osoba zaoferowała pomoc w załatwieniu pożyczki. Świadek zrelacjonował przebieg zdarzenia z dnia 9 grudnia 2011 r. Zwrócił uwagę na rolę G. M. oraz R. S. (1). K. K. przyznał, iż posłużył się poświadczającym nieprawdę zaświadczeniem co do uzyskiwanego dochodu oraz faktu zatrudnienia w firmie o nazwie Firma Usługowo - Handlowa (...) ul. (...). Twierdzenia świadka stanowiły spójny opis. Złożenie przedmiotowego wniosku potwierdza zgromadzona w aktach dokumentacja (koperta – k. 1062), a także treść opinii biegłego sądowego. Wiarygodność zeznań świadka umacnia fakt, iż K. K. dobrowolnie odstąpił od popełnienia czynu zabronionego.

W przeważającej części na uwzględnienie zasługiwały wyjaśnienia/zeznania **A. R. (1)** (k. 19-20, k. 189-190, 1114-1115, k. 2024-2025). Wymieniona osoba przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. Świadek podała, iż jej znajomy – pseudonim (...) (jak ustalono – G. M.) oraz jego partnerka (jak ustalono – P. W.) namawiali ją i jej partnera do wzięcia kredytu. Powyższe korespondowało z relacją R. P.. Świadek wskazała, iż do spotkania pomiędzy w/w

osobami doszło w dniu 14 grudnia 2011 r. i wówczas udano się w miejsce zamieszkania R. S. (1). Z ustalonego stanu faktycznego sprawy wynikało jednak, iż do przedmiotowego spotkania doszło w dniu 13 grudnia 2011 r. Na powyższe wskazywał bowiem fakt, iż tego dnia A. R. (1) przedłożyła w (...) oddziale (...) im. (...) przy ulicy (...) wypisane przez R. S. (1) i poświadczające nieprawdę zaświadczenie numer (...) z dnia 12.12.2011 r. o zatrudnieniu i dochodach oraz z dnia 12.12.2011r. na druku (...) o zatrudnieniu i dochodach. W dniu 13 grudnia 2011 r. został złożony wniosek o udzielenie pożyczki w kwocie 25.000,00 złotych, co wynika wprost ze zgromadzonej dokumentacji (koperta – k. 1060). W pozostałym zakresie zeznania świadka – co do zasady – korespondowały z relacją R. P.. W szczególności, zgodne pozostawały twierdzenia co do ról poszczególnych osób w przestępczym procederze. Świadek rozpoznała G. M. oraz R. S. (1) (k. 190).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom **A. D.** (k. 965, k. 1417, k. 1979-1980). Oskarżona przyznała się do popełniania zarzucanego jej czynu. Twierdzenia oskarżonej stanowiły wyczerpujący opis zdarzenia z dnia 13 grudnia 2011 r. A. D. zrelacjonowała również, w jakich okolicznościach poznała oskarżonego G. M. oraz osobę, która sporządziła dla niej zaświadczenie o zatrudnieniu (jak ustalono – R. S. (1)). W toku czynności okazania, A. D. rozpoznała oskarżonego R. S. (1) (k. 965). Oskarżona nie negowała faktu popełnienia przestępstwa, w związku z tym jej wyjaśnienia uznano za wiarygodne. Stanowiły one spójną i konsekwentną relację. Wyjaśnienia oskarżonej korespondowały przy tym ze zgromadzoną w aktach sprawy dokumentacją (koperta – k. 1062).

Zasadniczo na uwzględnienie zasługiwały wyjaśnienia **P. W.** (k. 108-114, k. 176, k. 204-207, k. 269, k. 339, k. 1122-1123, k. 1440-1442). Wymieniona osoba przyznała się do popełniania zarzucanych jej czynów. P. W., w wyczerpujący i szczegółowy sposób opisała, na czym polegał przestępczy proceder. Treść jej wyjaśnień korespondowała ze zgromadzoną w aktach sprawy dokumentacją oraz wnioskami opinii biegłego sądowego z zakresu badań dokumentów i pisma ręcznego z dnia 23 marca 2012 r. P. W. zwróciła uwagę na podział ról w tym procederze. Powyższe korespondowało z relacją R. S. (1), A. D., A. R. (1).

Sąd w całości uwzględnił wyjaśnienia/zeznania **R. P.** (k. 1106-1107, k. 2023-2024), albowiem stanowiły one spójną i konsekwentną relacją. Pozostawały przy tym w zgodzie z twierdzeniami A. R. (1). R. P. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W tym stanie rzeczy, jego relacja stanowiła szczerzy opis zaistniałych zdarzeń.

Odnosząc się do zeznań/wyjaśnień **J. N.** (k. 624, 970-973), z punktu widzenia przedmiotowej sprawy, znaczenie miał fakt, iż w/w osoba przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Zgromadzony materiał dowodowy nie pozostawiał wątpliwości, iż to J. N. sporządził na rzecz P. W. fałszywe zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...) ul. (...). J. N., w toku czynności okazania, wskazał na G. M., jako mężczyznę bardzo podobnego do osoby, która towarzyszyła kobiecie o imieniu P. (jak ustalono – P. W.). Wobec wyjaśnień P. W. nie mogło jednak budzić żadnych wątpliwości, iż osobą, która brała udział w tym procederze był oskarżony G. M..

Sporządzone w sprawie opinie biegłych były obiektywne oraz rzetelne. Zostały one bowiem sporządzone przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę z racji stosownego wykształcenia i doświadczenia zawodowego. Opinie były jasne – żaden ze zwrotów użytych przez biegłych zarówno w zakresie wnioskowania, jak również w części opisowej nie nasuwał zastrzeżeń co do komunikatywności. Opinie były też pełne, gdyż odnosiły się do wszystkich okoliczności relevantnych z punktu widzenia sprawy. Zastosowana metodyka oraz wyciągnięte wnioski były spójne i logiczne. Zostały one oparte na aktualnej wiedzy i prawidłowych spostrzeżeniach. Wnioski opinii biegłych zostały należycie umotywowane, a stanowiska biegłych zawierają zgodne z wiedzą fachową i precyzyjne konkluzje, znajdujące oparcie w pozostałym zebranym w sprawie materiale dowodowym.

Odnosząc się do wyjaśnień oskarżonego **R. S. (1)** (k. 142-145, k. 172v-173, k. 211-212, k. 260, k. 1090-1091, k. 1415-1418, k. 1976-1978, k. 2022, k. 2245-2246), stwierdzić należy, co następuje. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, nie budziło wątpliwości Sądu przyznanie się oskarżonego do zarzucanych mu czynów. Wnioski opinii biegłego sądowego z zakresu badań dokumentów i pisma ręcznego bezsprzecznie wskazywały, które dokumenty (i w jakim zakresie) zostały sporządzone przez R. S. (1). Oskarżony, w wyczerpujący sposób zrelacjonował przebieg przestępczego procederu. Wskazał, jaki był w nim podział ról. Powyższe – co do zasady – korespondowało z relacją

pozostałych świadków oraz oskarżonych. Przesłuchane osoby zgodnie wskazywały R. S. (1), jako osobę, która była odpowiedzialna za sporządzanie fałszywych zaświadczeń (z wyjątkiem zaświadczenia wydanego przez J. N.). Relacja poszczególnych osób biorących udział w omawianym procederze nie pozostawiała wątpliwości, iż oskarżony R. S. (1) wiedział, do czego były wykorzystywane te zaświadczenia. Oskarżony, w toku składanych wyjaśnień wskazał na G. M., jako osobę, z którą utrzymywał kontakt w związku wystawianymi przez siebie zaświadczeniami. To G. M. nawiązywał kontakt z R. S. (1). W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego korespondowały z relacją pozostałych osób. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w części dotyczącej rzekomych nacisków i gróźb ze strony G. M., albowiem nie znalazło to potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. Zdaniem Sądu, podana okoliczność stanowiła przyjętą przez oskarżonego linię obrony i próbę umniejszenia swojej odpowiedzialności karnej. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w części dotyczącej opisu jego działalności gospodarczej, w tym stwierdzeniu, iż nigdy nie zatrudniał pracowników, w szczególności G. M., A. R. (1), A. D., K. K., P. W.. Powyższe korespondowało z treścią wyjaśnień/zeznań wyżej wymienionych osób.

Jedynie w części na uwzględnienie zasługiwały wyjaśnienia oskarżonego **G. M.** (k. 121-122, k. 171-172, k. 198-199, k. 252, k. 1080-1081, k. 1415-1416, k. 1978-1979, k. 2023, k. 2278-2279). Należało mieć na względzie, iż ostatecznie, w dniu 2 lipca 2015 r., oskarżony oświadczył, że nie przyznaje się do czynu zarzucanego mu w punkcie 8. i 13. aktu oskarżenia; przyznał się do popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach 9., 10., 11., 12. i 14. aktu oskarżenia (k.2023). W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, nie budziło wątpliwości Sądu przyznanie się oskarżonego do zarzucanych mu czynów. W tym zakresie należało mieć na względzie przede wszystkim zeznania/wyjaśnienia przesłuchanych osób. Odnosząc się do czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie 8. aktu oskarżenia, twierdzenia G. M., jakoby nie popełnił tego czynu, nie zasługiwały na uwzględnienie. Powyższe stało bowiem w sprzeczności z twierdzeniami P. W., A. R. (1), R. S. (1) oraz R. P.. Podobnie należało odnieść się do czynu opisanego w punkcie 13. aktu oskarżenia. W tym zakresie obciążające były wyjaśnienia R. S. (1) oraz zeznania K. K.. Ich treść nie pozostawiała wątpliwości co do winy i sprawstwa oskarżonego G. M..

Odnosnie sprawstwa i winy oskarżonego R. S. (1) (pkt I. sentencji wyroku).

Postępowanie dowodowe potwierdziło, że oskarżony R. S. (1) popełnił czyny przypisane mu w punkcie I. części dyspozytywnej wyroku. Sąd dokonał ustalenia, że R. S. (1) nie był pracodawcą osób wskazanych w poszczególnych zaświadczeniach o dochodach i zatrudnieniu, a tym samym nie był osobą uprawnioną do poświadczenia faktu zatrudnienia i dochodów tych osób. Powyższe wynikało wprost z treści jego wyjaśnień. W tym zakresie brak było postaw do kwestionowania twierdzeń oskarżonego, albowiem korespondowały one z relacją G. M., A. R. (1), A. D., K. K. oraz P. W..

Konsekwencją powyższego było przyjęcie odmiennej kwalifikacji prawnej poszczególnych czynów. Czyny zarzucane oskarżonemu R. S. (1) w punktach 1., 2., 4. i 5. aktu oskarżenia zakwalifikowano jako występki z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. a czyny zarzucane mu w punktach 3. i 6. aktu oskarżenia jako występki z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. Sąd ustalił jednocześnie, że czynów tych oskarżony R. S. (1) dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw.

W omawianym zakresie, wobec poczynionych ustaleń, Sąd wyeliminował z kwalifikacji prawnej poszczególnych czynów przepis art. 270 § 1 k.k. Wskazać należy, iż przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. może być popełnione albo przez podrobienie bądź przerobienie dokumentu w celu użycia za autentyczny, albo przez używanie tak sfalszowanego dokumentu jako autentycznego. Podrobieniem dokumentu jest jego sporządzenie stwarzające pozory, że dokument pochodzi od innej osoby niż ta, która była jego rzeczywistym autorem. Przerobienie dokumentu zachodzi wówczas, gdy osoba nieupoważniona zmieni jego treść na inną od autentycznej. Autentyczność dokumentu, którą chroni art. 270 § 1 k.k., wiąże się z prawdziwością pochodzenia jego treści od osoby będącej wystawcą, a nie z treścią wyrażoną przez taki dokument. Nie wyczerpuje znamion przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. odzwierciedlenie w dokumencie nieprawdy, tzn. stanu niezgodnego z rzeczywistością, o ile dokument taki nie jest porobiony lub przerobiony. Nie jest więc tym przestępstwem zmiana treści dokumentu przez osobę, która była jego pierwotnym autorem, tj. od której dokument

pochodził. Innymi słowy, nie jest przerobieniem dokumentu nadanie mu innej treści przez osobę, od której ten dokument pochodzi (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2016 r., IV KK 405/15, Prok. i Pr.-wkl. 2016/6/3).

Jednocześnie nie było podstaw do przyjęcia, że w ramach poszczególnych czynów R. S. (1) poświadczyl nieprawdę wystawionym przez siebie dokumentem (czyn z art. 271 §1 k.k.), gdyż nie był on pracodawcą osób, którym wystawiał zaświadczenia. Zgodnie zaś z wyrażonym przez Sąd Najwyższy poglądem (który Sąd w niniejszym składzie w całości podziela): „Osobą uprawnioną do wystawienia „zaświadczenia o zatrudnieniu” jest tylko pracodawca, a więc podmiot prawa pracy, którego łączy z konkretnym pracownikiem stosunek pracy. Pracodawca nie ma potencjalnego uprawnienia do wystawiania tego rodzaju dokumentów każdej osobie fizycznej, a wyłącznie pracownikowi w rozumieniu art. 2 k.p. Podjęcie działalności gospodarczej nie jest równoznaczne z uprawnieniem do wystawiania tego rodzaju zaświadczenia, albowiem uprawnienie to wiąże się tylko i wyłącznie z nawiązaniem z konkretną osobą stosunku pracy. Można bowiem prowadzić działalność gospodarczą nie będąc pracodawcą” (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 8 marca 2016 roku w sprawie **IV KK 379/15, opubl. (...) Prawnej Lex nr 2019572**).

Zgromadzony materiał dowodowy – szczegółowo omówiony powyżej – nie pozostawiał wątpliwości co do winy i sprawstwa R. S. (1) w zakresie przypisanych mu czynów. Czyny oskarżonego R. S. (1) uznać należy za zawinione. Jest on osobą dorosłą. Z opinii sądowno-psychiatrycznej wynika, iż R. S. (1) nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo.

W inkryminowanym czasie i w odniesieniu do zarzucanych mu czynów R. S. (1) nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Sąd wziął pod uwagę, iż w ramach opisanego proceduru R. S. (1) nie był prowodyrem. O ile bezspornie, to on był odpowiedzialny za sporządzenie przedmiotowych zaświadczeń (w zakresie przypisanych mu czynów), to jego działania nie stanowiły własnej inicjatywy, lecz były elementem układu, którym przewodził G. M.. Jak już podano wyżej, Sąd nie uwzględnił twierdzeń R. S. (1), jakoby miał on być zastraszany przez G. M.. Stopień zawinienia poszczególnych czynów był zatem średni.

Oskarżony, wszystkich przypisanych mu czynów dopuścił się w warunkach recydywy szczególnej w typie podstawowym (art. 64 § 1 k.k.). Zgodnie z tym przepisem, jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Odnosnie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie II. sentencji wyroku

W punkcie II. części dyspozytywnej wyroku, Sąd uniewinnił R. S. (1) od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 7. aktu oskarżenia. W powołanym punkcie, prokurator oskarżył R. S. (1) o to, że w dniu 5 grudnia 2011 r. w G. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w nieustalonej kwocie w związku z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą o nazwie Firma Usługowo - Handlowa (...) ul. (...), będąc uprawnionym do wystawienia dokumentu w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach, wydał poświadczające nieprawdę zaświadczenie nr (...) o fakcie zatrudnienia w w/w firmie (...) przy czym czynu mu zarzucanego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 18.05.2007 r. do 23.04.2008 r. łącznej kary 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem SR Gdańsk-Północ w G. IIK 312/06 za przestępstwa z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k., to jest o przestępstwo z art. 271 §3 k.k. z zw. z art. 64 §1 k.k.

W tej części kluczowe znaczenie miało ustalenie, iż R. S. (1) nie był pracodawcą P. W., a tym samym nie był osobą uprawnioną do poświadczania faktu zatrudnienia i dochodów tej osoby.

Należy wskazać, że podmiotami przestępstwa z art. 271 § 3 k.k. są funkcjonariusz publiczny lub inna osoba uprawniona do wystawienia dokumentu. Występek, określony w art. 271 § 3 k.k., jest więc przestępstwem indywidualnym. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że owo uprawnienie do wystawiania dokumentu musi mieć charakter publicznoprawny i nie obejmuje ono ogólnej kompetencji do uczestniczenia w obrocie oraz zawierania umów o

charakterze cywilnoprawnym, czy też sporządzania dokumentów związanych z stosunkami prawnymi o charakterze prywatno-prawnym (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 5 października 2005 r., II KK 126/05, LEX nr 164270, z dnia 13 listopada 2008 r., IV KK 373/08, LEX nr 468649, z dnia 30 sierpnia 2011 r., IV KK 190/11, LEX nr 950443, z dnia 23 lutego 2012 r., III KK 375/11, LEX nr 1119522, z dnia 27 czerwca 2012 r., V KK 112/12, OSNKW 2012, z. 11 poz. 19).

Osobą uprawnioną do wystawienia "zaświadczenia o zatrudnieniu" jest tylko pracodawca, a więc podmiot prawa pracy, którego łączy z konkretnym pracownikiem stosunek pracy. Pracodawca nie ma potencjalnego uprawnienia do wystawiania tego rodzaju dokumentów każdej osobie fizycznej, a wyłącznie pracownikowi w rozumieniu art. 2 kodeksu pracy. Podjęcie działalności gospodarczej nie jest równoznaczne z uprawnieniem do wystawienia tego rodzaju zaświadczenia, albowiem uprawnienie to wiąże się tylko i wyłącznie z nawiązaniem z konkretną osobą stosunku pracy. Można bowiem prowadzić działalność gospodarczą nie będąc pracodawcą (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2016 r., IV KK 379/15, LEX nr 2019572, por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 30 czerwca 2014 r., I KZP 12/04, OSNKW 2004, z. 6, poz. 59.).

W realiach niniejszej sprawy oczywistym więc jest, że R. S. (1) nie był funkcjonariuszem publicznym, ani inną osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu w rozumieniu art. 271 § 1 k. k., a jego działanie polegające na wypełnieniu zaświadczenia, jakkolwiek poświadczającego nieprawdę co do faktu zatrudnienia P. W. i wysokości zarobków, nie może być utożsamiane z przestępczym działaniem, o którym mowa w tymże przepisie i w konsekwencji z art. 271 § 3 k.k.

Odnosnie sprawstwa i winy oskarżonego G. M. (pkt VI. sentencji wyroku).

Zgodnie z art. 286 § 1 k.k., podlega karze, kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

Przepis art. 297 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym w dacie czynu), stanowił, że podlega karze, kto, w celu uzyskania dla siebie lub kogo innego, od banku lub jednostki organizacyjnej prowadzącej podobną działalność gospodarczą na podstawie ustawy albo od organu lub instytucji dysponujących środkami publicznymi - kredytu, pożyczki pieniężnej, poręczenia, gwarancji, akredytywy, dotacji, subwencji, potwierdzenia przez bank zobowiązania wynikającego z poręczenia lub z gwarancji lub podobnego świadczenia pieniężnego na określony cel gospodarczy, elektronicznego instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego, przedkłada podrobiony, przerobiony, poświadczający nieprawdę albo nierzetelny dokument albo nierzetelne, pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego, instrumentu płatniczego lub zamówienia.

Zgodnie z art. 11 § 2 k.k. jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

Na podstawie art. 13 § 1 k.k., odpowiada za usiłowanie, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje.

Jednocześnie, w tym miejscu należy wskazać, iż zgodnie z art. 18 § 1 k.k., odpowiada za sprawstwo nie tylko ten, kto wykonuje czyn zabroniony sam albo wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, ale także ten, kto kieruje wykonaniem czynu zabronionego przez inną osobę lub wykorzystując uzależnienie innej osoby od siebie, poleca jej wykonanie takiego czynu.

Odnosząc się do czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie 8. aktu oskarżenia, wskazać należy, iż zgromadzony materiał dowodowy (szczegółowo omówiony powyżej) pozwolił na ustalenie, iż G. M. wraz P. W. namówili A. R. (1) do wzięcia kredytu w (...) Bank (...) S.A. w G. (obecnie (...) Bank Spółka Akcyjna w W.). O zamiarze wzięcia tego kredytu wiedział również partner A. R. (2) P.. G. M. brał udział w uzyskaniu poświadczającego nieprawdę zaświadczenia co do uzyskiwanego dochodu oraz faktu zatrudnienia w firmie o nazwie Firma Usługowo - Handlowa (...) ul. (...).

Przedmiotowe zaświadczenie zostało sporządzone przez R. S. (1). Nie ulegało wątpliwości, iż rzeczony dokument miał istotne znaczenie dla uzyskania kredytu. Wszak na tej podstawie weryfikowano możliwości finansowe kontrahenta. A. R. (1) przedłożyła te zaświadczenie przedstawicielowi (...) Bank (...) S.A. przy podpisywaniu wniosku kredytowego nr (...), wprowadzając w ten sposób w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków umowy. Umowa nie została jednak zrealizowana z uwagi na zatrzymanie w/w przez funkcjonariuszy Policji.

Odnosząc się do czynu zarzucanego oskarżonemu G. M. w punkcie 9. aktu oskarżenia, należy na wstępie wskazać, iż oskarżony – ostatecznie – przyznał się do jego popełnienia (k. 2023). W omawianym zakresie istotne znaczenie należało przypisać wyjaśnieniom P. W. oraz zeznaniom (wyjaśnieniom) J. N.. Na tej podstawie ustalono, że J. N., w obecności G. M., przekazał P. W. wypisane przez siebie fałszywe zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...) ul. (...). P. W., w dniu 15 grudnia 2011 r. stawiała się w siedzibie oddziału G. (...) im. (...) w G. przy ulicy (...). W tym miejscu złożyła i podpisała wniosek numer (...). W celu uzyskania pożyczki przedłożyła wspomniane zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodzie oraz oświadczenie o zatrudnieniu i dochodzie wystawione na dane Introligatorstwo W. G. ul. (...). W ten sposób wprowadzono przedstawiciela (...) im. (...) w G. w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków umowy. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż rzeczony zaświadczenie stanowiły podstawowe źródło informacji na temat sytuacji majątkowej kontrahenta. W dniu 19 grudnia 2011 r. P. W. oraz G. M. stawili się do przedmiotowego oddziału. P. W. podpisała umowę pożyczki (kredyt konsumencki) nr (...). Po upływie chwili od ich wejścia, na miejscu zjawili się funkcjonariusze Policji, którzy dokonali zatrzymania P. W. oraz G. M.. Zamierzonego celu nie osiągnięto tylko i wyłącznie z powodu zatrzymania przez Policję.

Odnosząc się do czynu zarzucanego oskarżonemu G. M. w punkcie 10. aktu oskarżenia, należy podkreślić, iż oskarżony – ostatecznie – przyznał się do jego popełnienia (k. 2023). W tym zakresie ustaleń stanu faktycznego sprawy dokonano przede wszystkim w oparciu o wyjaśnienia (zeznania) R. P. i A. R. (1), a także wyjaśnienia P. W. oraz R. S. (1). Relacja w/w osób nie pozostawiała wątpliwości, iż to G. M. był odpowiedzialny za zorganizowanie osoby, która zajmowała się wystawianiem fałszywych zaświadczeń o zatrudnieniu i dochodach. W tym celu skontaktował się bowiem z oskarżonym R. S. (1). Zebrana w aktach sprawy dokumentacja oraz zeznania świadka M. Ł. wskazywały, iż A. R. (1), w placówce (...) im. (...) w G., przedłożyła wraz z wnioskiem o przyznanie pożyczki poświadczające nieprawdę zaświadczenia: (...) z dnia 12 grudnia 2011 r. o zatrudnieniu i dochodach w firmie o nazwie Firma Usługowo-Handlowa (...) (...)-(...) G. ul. (...) na nazwisko A. R. (1) oraz z dnia 12 grudnia 2011 r. na druku (...) o zatrudnieniu i dochodach w firmie o nazwie Firma Usługowo-Handlowa (...) (...)-(...) G. ul. (...) na nazwisko A. R. (1). W ten sposób wprowadzono w błąd pracownika (...) co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków umowy. Podstawowym źródłem informacji na temat możliwości majątkowych danej osoby jest bowiem zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach. Zamierzonego celu nie osiągnięto jedynie ze względu na zakwestionowanie w/w zaświadczenia przez przedstawiciela (...) im. (...) w G..

Zgromadzony materiał dowodowy nie pozostawiał również wątpliwości co do winy i sprawstwa w zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie 11. aktu oskarżenia. G. M. – ostatecznie – przyznał się do jego popełnienia (k. 2023). Wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1) wskazywały, iż to G. M. namówił go do wystawienia na swoją rzecz zaświadczenia o zatrudnieniu w jego firmie. R. S. (1) dostarczył G. M. wypisane przez siebie i poświadczające nieprawdę zaświadczenie numer (...) z dnia 21 października 2011 r. o zatrudnieniu i dochodach w jego przedsiębiorstwie. Zgromadzona dokumentacja, zeznania świadka S. K. oraz wnioski opinii biegłego, pozwoliły na ustalenie, że oskarżony G. M., w dniu 26 października 2011 r., stanął się w Punkcie Doradztwa (...) w G. przy ulicy (...) (A.), gdzie złożył wniosek numer (...) o przyznanie limitu kredytowego w kwocie 3.300,00 zł. Oskarżony przedłożył wówczas zaświadczenie nr (...) z dnia 21 października 2011 r. Wspomniany dokument niewątpliwie miał istotny wpływ na ocenę zdolności kredytowej G. M.. W ten sposób wprowadzono przedstawiciela w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków umowy o przyznanie limitu kredytowego nr (...) oraz umowy o wydanie i korzystanie z karty kredytowej V. A.. Oskarżony G. M., w dniu 26 października 2011 r. wykorzystał cały limit na karcie, w kwocie 3.300,00 złotych. Oskarżony nie uiścił żadnej z wymaganych rat.

W tym miejscu należy wskazać, iż w treści wydanego wyroku, w części stanowiącej przytoczenie treści czynu zarzucanego oskarżonemu G. M. (w punkcie 11. aktu oskarżenia), przez omyłkę zawarto fragment „przy czym

zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na zakwestionowanie w/w zaświadczenia”. Podkreślić należy, iż treść aktu oskarżenia zawiera prawidłowy opis tego czynu (k. 1183).

Odnosząc się do czynu zarzucanego oskarżonemu G. M. w punkcie 12. aktu oskarżenia, należy wskazać, iż oskarżony – ostatecznie – przyznał się do jego popełnienia (k. 2023). Wina i sprawstwo oskarżonego potwierdziły wyjaśnienia R. S. (1) oraz A. D.. Zgromadzona dokumentacja, zeznania świadka P. L. oraz wnioski opinii biegłego sądowego pozwoliły na ustalenie, iż A. D., w dniu 13 grudnia 2011r. w G. stawiała się w punkcie kredytowym C. T. gdzie wraz z wnioskiem numer (...) o przyznanie kredytu konsumpcyjnego o przedłożyła poświadczające nieprawdę zaświadczenie co do uzyskiwanego dochodu oraz faktu zatrudnienia w firmie o nazwie Firma Usługowo - Handlowa (...) ul. (...). G. M. był odpowiedzialny za zorganizowanie osoby, która wystawiła przedmiotowe zaświadczenie. Wspomniany dokument miał istotne znaczenie dla oceny zdolności kredytowej A. D.. Wprowadzono w ten sposób przedstawiciela banku w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków umowy. Zamierzonego celu nie osiągnięto z uwagi na negatywne rozpoznanie wniosku. Wynikało to z uprzedniego zadłużenia A. D. i toczącego się wobec niej postępowania egzekucyjnego.

G. M. nie przyznał się do popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 13. aktu oskarżenia. Niemniej, zeznania świadka K. K. oraz wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1) nie pozostawiały wątpliwości co do winy i sprawstwa oskarżonego. G. M. zaproponował K. K. pomoc w załatwieniu kredytu. W istocie jego rola polegała na zorganizowaniu osoby, która wystawiła K. K. fałszywe zaświadczenie o zatrudnieniu. Zeznania świadka P. L., zgromadzona dokumentacja oraz wnioski opinii biegłego potwierdziły okoliczności, w jakich złożony został wniosek o numerze (...), w tym posłużenie się przez K. K. poświadczającym nieprawdę, wypisanym przez R. S. (1) zaświadczeniem co do uzyskiwanego dochodu oraz faktu zatrudnienia w firmie o nazwie Firma Usługowo - Handlowa (...) ul. (...). Wspomniane zaświadczenie bezspornie stanowiło podstawową informację o możliwościach majątkowych K. K.. W ten sposób wprowadzono przedstawiciela banku w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków umowy. Podkreślenia wymaga, iż zamierzonego celu nie osiągnięto z uwagi na dobrowolne odstąpienie przez K. K. od popełnienia czynu zabronionego.

Odnosząc się do czynu zarzucanego oskarżonemu G. M. w punkcie 14. aktu oskarżenia, należy wskazać, iż oskarżony – ostatecznie – przyznał się do jego popełnienia (k. 2023). Sprawstwo oskarżonego potwierdzili w swoich wyjaśnieniach P. W. oraz R. S. (1). Z relacji tych osób wynika, iż G. M. namówił R. S. (1) do wystawienia na rzecz P. W. fałszywego zaświadczenia o zatrudnieniu. Zeznania świadka P. L., zgromadzona w aktach sprawy dokumentacja oraz wnioski opinii biegłego sądowego potwierdziły okoliczności, w jakich doszło do złożenia wniosku o numerze (...) o przyznanie kredytu konsumpcyjnego. Na tej podstawie ustalono, że P. W., przy składaniu tego wniosku, przedłożyła przedmiotowe zaświadczenie. Nie może budzić wątpliwości stwierdzenie, iż miało ono istotne znaczenie dla podpisania umowy kredytowej. Wszak na tej podstawie ustalono zdolność kredytową P. W.. W ten sposób wprowadzono przedstawiciela banku w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków umowy.

Sąd ustalił jednocześnie, że czynów tych oskarżony G. M. dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw. Jednocześnie, Sąd przyjął, iż treść art. 91 §1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r., a więc sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r.), jest dla oskarżonego względniejsza, przez co odstąpiono od zasady wyrażonej w treści art. 4 § 1 k.k. – wyrażającej prymat ustawy nowej. Należało mieć bowiem na względzie, iż przepis art. 91 §1 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 01 lipca 2015 r., wskazuje, iż jeżeli sprawca popełnia w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę określoną w przepisie stanowiącym podstawę jej wymiaru dla każdego z tych przestępstw, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Przepis art. 91 §1 k.k., w brzmieniu sprzed wejścia w życie wspomnianej nowelizacji, stanowił natomiast, iż jeżeli sprawca popełnia w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę na podstawie przepisu, którego znamiona każde z tych przestępstw wyczerpuje, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Zważywszy na okoliczności przedmiotowej sprawy, nie

byłoby podstaw do przyjęcia ciągu przestępstw rozumianego zgodnie aktualnym brzmieniem art. 91 §1 k.k., albowiem oskarżony nie popełnił tych przestępstw z wykorzystaniem takiej samej sposobności. Należało zatem przyjąć stan prawny obowiązujący do dnia wejścia w życie wspomnianej nowelizacji, dający możliwość przyjęcia ciągu przestępstw, wobec spełnienia wszystkich przesłanek tam określonych. Zastosowanie tego przepisu jest bowiem korzystne dla oskarżonego.

Czyny oskarżonego G. M. uznać należy za zawinione. Jest on osobą dorosłą. Z opinii sądowo-psychiatrycznej wynika, iż G. M. nie jest chory psychicznie. Funkcje intelektualne w badaniu orientacyjnym kształtują się na poziomie upośledzenia umysłowego. Funkcje intelektualne oskarżonego, pomimo obniżenia, umożliwiają mu przewidywanie skutków czynów będących przedmiotem niniejszego postępowania. W inkryminowanym czasie i w odniesieniu do zarzucanych mu czynów G. M. nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Oskarżony G. M. był uprzednio karany sądownie za przestępstwa podobne. Naruszył on przepisy obowiązującego prawa, zdając sobie sprawę z ich treści i zagrożenia karnego, jakie niesie zachowanie w opisanym kształcie. Sąd wziął pod uwagę, iż G. M. odgrywał wiodącą rolę w omówionym przestępczym procederze. Oskarżony był odpowiedzialny za kontakt z osobami, które sporządzały fałszywe zaświadczenia o zatrudnieniu (odpowiednio z R. S. (1) oraz J. N.). Stopień zawinienia był zatem znaczny.

Oskarżony, wszystkich przypisanych mu czynów dopuścił się w warunkach recydywy szczególnej w typie podstawowym (art. 64 § 1 k.k.). Zgodnie z tym przepisem, jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Odnosnie społecznej szkodliwości czynów oskarżonego R. S. (1) oraz oskarżonego G. M..

Oceniając stopień społecznej szkodliwości poszczególnych czynów, Sąd miał na uwadze dyrektywy wymienione w art. 115 § 2 k.k.

Przepis art. 286 § 1 k.k., znajduje się w grupie przepisów chroniących własność, a więc wartość istotną, jaka powinna podlegać ochronie przez państwo, wartość podlegającą również ochronie konstytucyjnej. Ogólnym przedmiotem ochrony przepisu art. 297 § 1 k.k. jest zaś prawidłowość funkcjonowania obrotu gospodarczego, w szczególności indywidualne interesy uczestników tego obrotu, jak i ponadindywidualne interesy gospodarze społeczeństwa, związane z prawidłowym jego funkcjonowaniem, szczególnym przedmiotem ochrony jest zaś w przypadku omawianego przestępstwa prawidłowość, rzetelność i uczciwość obrotu finansowego (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2011 r., IV KK 57/11, LEX nr 848168). Rozmiar wyrządzonej lub grożącej szkody nie był znaczny. Wynika to ze statusu i zakresu działalności gospodarczej prowadzonej przez pokrzywdzone podmioty. I tak, w odniesieniu do czynu opisanego w punkcie 1. aktu oskarżenia (odpowiednio w punkcie 8. aktu oskarżenia), współsprawcy usiłowali doprowadzić (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 8.500,00 złotych. W zakresie czynu opisanego w punkcie 9. aktu oskarżenia, współsprawcy usiłowali doprowadzić (...) im. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.000,00 zł. W zakresie czynu opisanego w punkcie 2. aktu oskarżenia (odpowiednio w punkcie 10. aktu oskarżenia) współsprawcy usiłowali doprowadzić (...) im. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 25.000,00 zł. W zakresie czynu opisanego w punkcie 3. aktu oskarżenia (odpowiednio w punkcie 11. aktu oskarżenia) współsprawcy doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.300,00 zł (...) Bank (...) S.A. O/S.. W zakresie czynu opisanego w punkcie 4. aktu oskarżenia (odpowiednio w punkcie 12. aktu oskarżenia) współsprawcy usiłowali doprowadzić (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.000,00 złotych. W zakresie czynu opisanego w punkcie 5. aktu oskarżenia (odpowiednio w punkcie 13. aktu oskarżenia), współsprawcy usiłowali doprowadzić (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w nieustalonej kwocie. W zakresie czynu opisanego w punkcie 6. aktu oskarżenia (odpowiednio w punkcie 14. aktu oskarżenia), współsprawcy doprowadzili (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5000 złotych. Oskarżeni, przestępstwa oszustwa dopuścili się poprzez wprowadzenie pokrzywdzonych w błąd – co stanowi najbardziej wyrafinowany sposób popełnienia

tego przestępstwa. Oskarżeni dokładnie zaplanowali popełnienie przypisanych im przestępstw i przygotowali się do ich popełnienia, tym samym działali z premedytacją. Negatywnie należało ocenić postać zamiaru, albowiem w odniesieniu do każdego z czynów oskarżeni działali z zamiarem bezpośrednim. Podkreślenia wymaga, iż przypisane im przestępstwa zostały dokonane w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przez co negatywnie należy ocenić motywację oskarżonych.

Mając na uwadze powyższe, stopień społecznej szkodliwości czynów oceniono jako znaczny.

Odnosnie wymiaru kary

Ustalając wymiar kary, w ramach przewidzianego przez ustawodawcę zagrożenia – przy uwzględnieniu treści art. 11 §3 k.k., art. 14 §1 k.k. art. 91 §1 k.k. oraz art. 64 § 1 k.k. - Sąd kierował się dyrektywami z art. 53 §1 i §2 k.k.

Odnosząc się do oskarżonego R. S. (1), jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował okoliczności rzutuujące na znaczną społeczną szkodliwość przypisanych mu czynów (omówione powyżej), w tym działanie w zamiarze bezpośrednim, działanie wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami (inną osobą – w zakresie czynów opisanych w punktach 3. i 5. aktu oskarżenia); działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej; jak również obniżenie pewności obrotu prawnego i zaufania kontrahenta; działanie w sposób przemyślany, zaplanowany. Szkada faktycznie wyrządzona obejmowała kwoty 3.300,00 zł (pokrzywdzona: (...) Bank (...) S.A. O/S.) oraz 5.000,00 złotych (pokrzywdzona: (...) Bank (...) S.A. – obecnie (...) Bank Spółka Akcyjna w W.). Negatywnie oceniono uprzednią karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa podobne oraz fakt popełnienia przypisanych mu czynów w warunkach recydywy szczególnej w typie podstawowym (art. 64 § 1 k.k.). Sąd miał również na względzie, iż w zakresie współsprawstwa, rolą oskarżonego było wystawianie fałszywych zaświadczeń o zatrudnieniu poszczególnych osób. Na korzyść oskarżonego zaliczono przyznanie się zarzucanych mu czynów.

W związku z tym, Sąd uznał, że kara 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości, nie przekracza stopnia winy, a także czyni zadość celom w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Wymierzona kara niewątpliwie będzie akcentowała jej wychowawczą rolę, co ma na celu uświadomienie oskarżonemu R. S. (1) naganności jego postępowania i wzbudzenie w nim refleksji o konieczności przestrzegania obowiązującego porządku prawnego.

Odnosząc się do wymiaru kary wobec oskarżonego G. M., należy wskazać, iż na niekorzyść przemawiają okoliczności wpływające na przyjętą ocenę szkodliwości społecznej jego czynów, a zwłaszcza działanie w zamiarze bezpośrednim, działanie wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami (inną osobą – w zakresie czynów opisanych w punktach 11. i 13. aktu oskarżenia); działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej; jak również obniżenie pewności obrotu prawnego i zaufania kontrahenta; działanie w sposób przemyślany, zaplanowany. Szkada faktycznie wyrządzona obejmowała kwoty 3.300,00 zł (pokrzywdzona (...) Bank (...) S.A. O/S.) oraz 5.000,00 złotych (pokrzywdzona: (...) Bank (...) S.A. – obecnie (...) Bank Spółka Akcyjna w W.). Negatywnie oceniono uprzednią karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa podobne oraz fakt popełnienia przypisanych mu czynów w warunkach recydywy szczególnej w typie podstawowym (art. 64 § 1 k.k.). Sąd miał na względzie, iż w zakresie współsprawstwa, rolą oskarżonego było zorganizowanie osób, które wystawiały fałszywe zaświadczenia o zatrudnieniu poszczególnych osób. G. M. był inicjatorem przestępczego procederu. Co więcej – w zakresie czynu opisanego w punkcie 11. aktu oskarżenia, G. M. był osobiście odpowiedzialny za zawarcie przedmiotowej umowy. Na korzyść oskarżonego zaliczono fakt, iż ostatecznie przyznał się do popełnienia większości zarzucanych mu czynów.

Mając na uwadze powyższe, zdaniem Sądu, kara 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności nie przekracza stopnia winy, uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu oraz spełnia cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W odniesieniu do oskarżonego R. S. (1), jak i oskarżonego G. M., Sąd nie znalazł podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonych względem oskarżonych kar pozbawienia wolności uzasadnionych szczególnymi względami, które wynikałyby z postawy danego sprawcy, jego właściwości i warunków osobistych, dotychczasowego sposobu

życia oraz zachowania po popełnieniu przestępstwa. Podstawową przesłanką stosowania warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności jest przekonanie Sądu, że takie orzeczenie kary jest wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Mając na uwadze z jaką łatwością przyszło każdemu z oskarżonych popełnienie przypisanych im czynów, nie jest możliwe wywiedzenie względem nich pozytywnej prognozy kryminologicznej. W odniesieniu do każdego z przypadków, warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności byłoby wysoce niewychowawcze zarówno w stosunku do danego oskarżonego, jak i całego społeczeństwa. Ewentualne wymierzenie jedynie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania stanowiłoby nadmierną pobłażliwość wymiaru sprawiedliwości dla każdego z oskarżonych, jak również taka kara w odczuciu społeczeństwa nie mogłaby uchodzić za karę sprawiedliwą i mogłaby wywołać u potencjalnych sprawców tego rodzaju przestępstw poczucie bezkarności. W ocenie Sądu cele kary wobec oskarżonego R. S. (1), jak i oskarżonego G. M. nie zostałyby osiągnięte w wypadku wymierzenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Nie można było tracić z pola widzenia faktu, że R. S. (1) oraz G. M. byli w przeszłości wielokrotnie karani, w tym za przestępstwa podobne.

Odnosnie obowiązku naprawienia szkody.

W punkcie III. wyroku, przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 46 §1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego R. S. (1) obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej:

- a) przestępstwem zarzucanym w punkcie 3. aktu oskarżenia poprzez zapłatę kwoty 1000 (tysiąca złotych) na rzecz (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej we W.;
- b) przestępstwem zarzucanym w punkcie 6. aktu oskarżenia poprzez zapłatę kwoty 1.500 zł (tysiąca pięciuset złotych) na rzecz (...) Bank Spółki Akcyjnej w W. (uprzednio (...) Bank (...) S.A.).

W punkcie VII wyroku, przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 46 §1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego G. M. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej:

- a) przestępstwem zarzucanym w punkcie 11. aktu oskarżenia poprzez zapłatę kwoty 2.300 zł (dwóch tysięcy trzystu złotych) na rzecz (...) Bank (...) Spółka Akcyjna we W.;
- b) przestępstwem zarzucanym w punkcie 14. aktu oskarżenia poprzez zapłatę kwoty 1.000 zł (tysiąca złotych) na rzecz (...) Bank Spółka Akcyjna w W. (uprzednio (...) Bank (...) S.A.).

Zgodnie z art. 46 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku, w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w całości albo w części lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę; przepisów prawa cywilnego o przedawnieniu roszczenia oraz możliwości zasądzenia renty nie stosuje się.

W tym miejscu należy wskazać, iż Sąd zastosował powołany przepis w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r.), która w odniesieniu do tego przepisu weszła w życie z dniem 01 lipca 2015 r. Mając na uwadze treść art. 4 § 1 k.k., Sąd rozważył, który stan prawny był dla oskarżonych względniejszy. Wobec faktu, że przypisane wyrokiem czyny popełnione zostały przez oskarżonych przed dniem 1 lipca 2015 r., natomiast wyrok wydano już po tej dacie, zaistniała konieczność zastosowania art. 4 § 1 k.k. regulującego sposób rozstrzygnięcia kolizji ustaw w czasie. W omawianym zakresie, Sąd miał na uwadze, iż omawiany obowiązek nie jest już obecnie (od dnia 1 lipca 2015 r.) środkiem karnym; na pierwszy plan wysuwa się teraz nie jego represyjną, lecz kompensacyjną funkcję. Kluczowe znaczenie ma również bezpośrednie odesłanie do stosowania przepisów prawa cywilnego przy orzekaniu tego środka. Wprawdzie dotychczas również zasadniczo zgodnie przyjmowano, że orzekając obowiązek naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, należy stosować przepisy prawa cywilnego, ale zawsze z zastrzeżeniem – i na tym właśnie polega zasadnicza różnica – że w takim tylko zakresie, w jakim dozwala na to status tego środka jako środka karnego, czasem opatrywanym nadto dodatkową uwagą, że chodzi o stosowanie „posiłkowe”. Celem zmiany

charakteru prawnego omawianego środka ma być ułatwienie uzyskania przez pokrzywdzonego pełnego zaspokojenia roszczeń cywilnoprawnych wynikających z popełnionego przestępstwa. W obecnie obowiązującym stanie prawnym, szkoda podlegająca naprawieniu w wyniku orzeczenia tego środka obejmuje zarówno *damnum emergens* (szkoda rzeczywista), jak i *lucrum cessans* (utrata korzyści) (zob. art. 361 kc). Wobec zmiany charakteru prawnego obowiązku naprawienia szkody i stosowania przepisów prawa cywilnego do jego orzekania, nieaktualne wydają się poglądy kwestionujące możliwość uwzględnienia przy ustalaniu wysokości odszkodowania także odsetek. Należy też mieć na uwadze, że obecnie ze względu na treść znowelizowanego art. 56 kk. nastąpiło wyłączenie wskazanego środka spod działania zasad wymiaru kary określonych w art. 53 kk., art. 54 § 1 kk., art. 55 kk.

W związku z tym, ustawa obowiązująca poprzednio jest dla oskarżonych względniejsza. W rezultacie, odstąpiono od zasady wynikającej z treści art. 4 § 1 kk, gdzie ustawodawca przewidział priorytet stosowania ustawy nowej (obowiązującej w czasie orzekania) nad ustawą starą (obowiązującą w czasie popełnienia przestępstwa) (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2009 r., III KK 349/2008, LexPolonica nr 2039016).

Niezbędnym warunkiem orzeczenia obowiązku naprawienia szkody jako środka karnego jest skazanie za przestępstwo. Do orzeczenia obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k. nie wystarczy jednak skazanie za jakiegokolwiek przestępstwo. Musi to być przestępstwo popełnione na szkodę podmiotu mającego wobec skazanego roszczenie o naprawienie szkody wynikającej z tego przestępstwa, czyli pokrzywdzonej przez przestępstwo, za które sprawca został skazany (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 4 marca 2003 r., III KK 127/2002, LexisNexis nr (...)). Okoliczności przedmiotowej sprawy wskazują wprost, iż pokrzywdzone spółki, mają względem obu oskarżonych roszczenie o zapłatę w związku z przypisanym im przestępstwem (na szkodę tego podmiotu). Nie budziło wątpliwości Sądu, iż w toku postępowania udowodniona została wysokość szkody. Powyższe wynikało wprost z zeznań świadków oraz zgromadzonej dokumentacji.

Wspólne działania podjęte w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a następnie osiągnięcie tej korzyści w określonej wysokości, uzasadnia przypisanie osobom ze sobą współdziałającym spowodowanie szkody w pełnej wysokości niezależnie od tego, kto faktycznie przejął owe korzyści, jaki był ich podział i kto w nim uczestniczył (zob. wyrok SA w Warszawie z dnia 3 marca 2016 r., II AKa 13/16, LEX nr 2039654).

W wypadku nałożenia obowiązku naprawienia szkody w stosunku do dwóch oskarżonych należy uwzględnić, że popełnienie przestępstwa w formie współsprawstwa zobowiązuje do określenia zakresu obowiązku jej naprawienia. Powinno to nastąpić w postaci solidarnego zobowiązania współsprawców do naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody, choć nie można też wykluczyć sytuacji, w których bardziej uzasadnione będzie orzeczenie środka karnego przewidzianego w art. 46 § 1 k.k., np. w częściach równych lub pro rata parte (zob. wyrok SN z dnia 17 lipca 2014 r., III KK 55/14, LEX nr 1495944).

Mając na uwadze powyższe, zważywszy na opisany podział ról, Sąd uznał za właściwe jest stosunkowe rozdzielnie obowiązku naprawienia szkody. Sąd miał na uwadze, że w zakresie działania na szkodę (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej we W. - oskarżony R. S. (1) wystawił fałszywe zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodach; - natomiast oskarżony G. M. osobiście stawiał się w placówce, przedłożył wskazane zaświadczenie, które miało istotny wpływ dla podpisania umowy o przyznanie limitu kredytowego nr (...) oraz umowy o wydanie i korzystanie z karty kredytowej V. A. wprowadzając w ten sposób w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków umowy. W zakresie działania na szkodę (...) Bank (...) S.A. (obecnie (...) Bank Spółka Akcyjna w W.) (czyzn opisany w punkcie 6. oraz 14. aktu oskarżenia), R. S. (1) wystawił na rzecz P. W. fałszywe zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodach – przy czym został do tego namówiony przez G. M.. W omawianym zakresie, znaczący był udział P. W., która przedłożyła fałszywe zaświadczenie oraz złożyła wniosek o nr (...) o przyznanie kredytu konsumpcyjnego.

Odnosnie dalszych rozstrzygnięć.

W punkcie IV. części dyspozytywnej wyroku, przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 63 §1 k.k. na poczet orzeczonej oskarżonemu R. S. (1) w punkcie I. wyroku kary pozbawienia wolności zaliczono rzeczywiste pozbawienie wolności w niniejszej sprawie w okresie od dnia 19 grudnia 2011 roku do dnia 18 grudnia 2012 roku.

W punkcie VIII. części dyspozytywnej wyroku, przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. na podstawie art. 63 §1 k.k. na poczet orzeczonej oskarżonemu G. M. w punkcie VI. wyroku kary pozbawienia wolności zaliczono rzeczywiste pozbawienie wolności w niniejszej sprawie w okresie od dnia 19 grudnia 2011 roku do dnia 28 sierpnia 2012 roku.

W punkcie V. części dyspozytywnej wyroku, na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwolniono oskarżonego R. S. (1) od ponoszenia kosztów sądowych w całości, w tym od opłaty, przejmując poniesione w sprawie wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

W punkcie IX. części dyspozytywnej wyroku, zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. W. kwotę 1.239,84 zł (tysiąc dwieście trzydzieści dziewięć złotych osiemdziesiąt cztery grosze) za obronę udzieloną z urzędu oskarżonemu G. M. przez Sądem I instancji. Sąd wziął pod uwagę niezbędny nakład pracy adwokata, a także charakter sprawy i wkład pracy adwokata w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia.

W punkcie X. części dyspozytywnej wyroku, na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwolniono oskarżonego G. M. od ponoszenia kosztów sądowych w całości, w tym od opłaty, przejmując poniesione w sprawie wydatki na rachunek Skarbu Państwa.